
**CALLELA LONGSHOT - TUHANNEN TALLIN
TOIMINNAN ARVIOINTI**

Kimppatallitoiminta ja sen kehitystarpeet Suomessa

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö
Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma

Mustiala, kevät 2014

Suvi Rajamäki

MUSTIALA

Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma
Hevostalouden suuntautumisvaihtoehto

Tekijä	Suvi Rajamäki	Vuosi 2014
Työn nimi	Callela Longshot – Tuhannen Tallin toiminnan arviointi	

TIIVISTELMÄ

Hevosen yhteisomistaminen eli kimppaomistaminen yleistyy Suomessa jatkuvasti ja saa uusia muotoja. Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli synnyttää arviointiraportti hyödynnettäväksi kimppaomistamisen kehittämässä edelleen. Työn tuloksia voidaan hyödyntää myös Hippoliksen ja Suomen Hippos ry:n järjestämissä kimpanvetäjien koulutuksissa. Toimeksiantajana toimi Suomen Hippos ry.

Työssä sovellettu teoria käsittelee hevosen kimppaomistamista sekä sosiaalisesta että kannattavuusnäkökulmasta. Perehdyin kimppaomistamiseen yhteisöllisyydenrakentamisen kautta, tuoden esiin myös markkinanäkökulman. Lisäksi pohdin kimppatallitoiminnan merkitystä eri hevosalan toimijoille. Teoria pohjautuu pääsääntöisesti Hippoliksen 2012 julkaisemaan teokseen Matkalla hevosen omistajaksi – Opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta, aihetta sivuaviin lehtiartikkeleihin, internet-julkaisuihin, sekä alan asiantuntijoiden lausumiin.

Opinnäytetyössäni kartoitin Callela Longshot -nimisen ravihevosen ympärille kootun kimpan, Tuhannen Tallin, toiminnan onnistumista kimppahevosenomistajille lähetetyllä Webropol-kyselyllä sekä kimpanvetäjän ja hevosen valmentajien haastatteluilla. Tutkimusosion aineisto kerättiin marras-joulukuussa 2013. Osakkaita kimpassa oli 854 ja kyselyyn vastasi 242 henkilöä.

Toteuttamani kyselyn ja haastatteluiden perusteella kimppa oli onnistunut hyvin. Kimppahevosenomistajat antoivat kimpalle asteikolla 1-5 arvosanaksi 4,14 ja suurimman osan odotukset kimpan suhteen täyttyivät. Suurin osa vastanneista aikoi jatkaa hevosenomistajana ja käydä raveissa tulevaisuudessa. Saamieni tulosten pohjalta kimppaomistamisen tulevaisuutta voidaan pitää valoisana.

Avainsanat Hevonen, kimppaomistaminen, kimppatalli, hevosurheilu, raviurheilu

Sivut 40 s. + liitteet 7 s.

Mustiala
Degree Programme in Agricultural and Rural Industries
Equine Option

Author	Suvi Rajamäki	Year 2014
Subject of Bachelor's thesis	Callela Longshot – evaluation of Tuhannen Talli's action	

ABSTRACT

Co-ownership of horses has become more and more popular in Finland and it is getting new aspects. The aim of this thesis was to create an evaluation report to use to develop co-ownership of horses further. The results of this thesis can be used in education of contact persons in co-ownership by Hippolis and Suomen Hippos ry. The commissioner of this thesis was Suomen Hippos ry.

The theory part of this thesis consists of information about co-ownership of horses in both social and profitability perspective. I took a look in co-ownership via building communality, brought up market perspective and examined the possibilities of co-ownership to different actors in horse-economy. The theory part is mainly based on the work Matkalla hevosenomistajaksi – Opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta, published by Hippolis in year 2012, Internet and magazines articles and statements by experts in the field of equine industry.

The aim of the research was to examine how the Tuhannen Talli, co-ownership round trotting horse named Callela Longshot, has worked out. The survey was executed by Webropol-survey sent to partners by e-mail, and by interviewing contact person and trainers of the horse in this co-ownership. The material of the thesis was gathered in November-December 2013. There were 854 partners in this co-ownership and 242 of them responded to the survey.

Both survey and interviews showed that the Tuhannen Talli was successful. The partners of Tuhannen Talli evaluated the co-ownership in general by grade 4,14 in the scale 1-5, and most of the partners felt that their expectations were filled. Most of the partners who answered the survey, intended to continue to be horse-owners and visit trotting races in the future. Based on my research the future of co-ownership of horses seems to be bright.

Keywords Horse, co-ownership, horse racing, trot racing

Pages 40 p. + appendices 7 p.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
2	HEVOSEN YHTEISOMISTAMINEN.....	1
2.1	Hevosen omistaminen Suomessa.....	1
2.2	Kimppaomistaminen yleistyvänä trendinä Suomessa.....	2
2.3	Vastuullinen kimppaomistaminen ja kimppatallien laatumerkkijärjestelmä.....	3
2.4	Hevosenomistajahanke.....	3
2.5	Raviliiga – uusi tapa omistaa hevonen Suomessa.....	4
2.6	Iso urheiluratsukimppa on hyödyntämätön mahdollisuus.....	6
2.7	Kimpan onnistumisen edellytykset.....	7
3	KIMPPATALLITOIMINNAN MERKITYS HEVOSALAN ERI TOIMIJOILLE ...	9
3.1	Kasvattajat.....	9
3.2	Valmentajat.....	9
3.3	Hevosurheilu ja raviradat.....	10
4	SOSIAALINEN HEVOSYHTEISÖ.....	10
4.1	Yhteisöllisyys osana hevosurheilua.....	11
4.2	Markkinointikeinojen muuttuminen hevosalalla.....	11
4.3	Sosiaalisen median hyödyntäminen.....	12
5	SELVITYS TUHANNEN TALLIN TOIMINNASTA.....	13
5.1	Case Callela Longshot – Tuhannen Talli.....	13
5.2	Tutkimuksen toteutus.....	14
6	HAASTATTELUTULOKSET.....	15
6.1	Taustatiedot ja resurssit.....	15
6.2	Ennako-odotukset ja niiden täytyminen.....	15
6.3	Onnistumiset ja pettymykset.....	16
6.4	Taloudellinen onnistuminen ja budjetti.....	16
6.5	Kehitystarpeet.....	17
7	KYSELYTULOKSET.....	18
7.1	Taustatiedot.....	18
7.2	Kimppaan mukaan lähteminen.....	20
7.3	Kimpan seuraaminen ja tyytyväisyys tiedotukseen.....	20
7.4	Muut kokemukset kimpasta.....	22
7.5	Kimpan onnistuminen.....	22
7.6	Tulevaisuuden kiinnostukset.....	23
7.7	Vapaat kommentit ja parannusehdotukset.....	24
8	TULOSTEN TARKASTELU.....	26
8.1	Kyselyn onnistumisen arviointi.....	26
8.2	Eri vastaajaryhmien vertailu.....	27
8.3	Kimpan onnistumisen arviointi.....	30

8.4	Kimppaomistamisen kehityskohteet tulosten perusteella	30
9	JOHTOPÄÄTÖKSET	33
	LÄHTEET	35

Liite 1	SAATEKIRJE
Liite 2	WEBROPOL-KYSELY

1 JOHDANTO

Hevosen yhteisomistaminen, josta käytetään yleisesti termiä kimppaomistaminen, on mielestäni hyvä keino saada Suomeen uusia hevosenomistajia ja sitä kautta luoda hevosurheilulle tunnettavuutta. Urheiluhevosen omistaminen on Suomessa kallista. Hevosen ruokinta, tallipaikka, valmennus, terveydenhoito ja kilpaileminen maksavat pitkän pennin niin ravi- kuin ratsupuolellakin. Kimppaomistaminen on vaihtoehto, jolla saadaan jaettua hevosesta syntyvät kustannukset. Se on myös sosiaalinen ilmiö, jonka kautta tutustutaan uusiin samanhenkisiin ihmisiin. Kimppaomistamisella voidaan kehittää hevosurheilua suuntaan, jossa kenellä tahansa on mahdollisuus omistaa hevonen riskittömästi.

Tässä opinnäytetyössä kartoitan Tuhannen tallin toiminnan onnistumista kimppahevosenomistajille lähetettävällä sähköpostikyselyllä, sekä kimpanvetäjän ja hevosen valmentajien haastattelulla. Työn tavoitteena on kimppaomistamisen kehittäminen Suomessa ja toimeksiantajana toimii Suomen Hippos ry. Toimeksiantajani yhteyshenkilö on Suvi Louhelainen.

Opinnäytetyössäni selvitän kimppaomistamisen nykytilanteen Suomessa, käyttäen Tuhannen Tallia esimerkkinä. Perehdyn kimppaomistamiseen myös yhteisöllisyydenrakentamisen kautta, tuoden esiin myös markkinanäkökulman. Opinnäytetyöni kirjallinen osio on jatkoa Tiina Majurin opinnäytteelle Hevosten kimppaomistajuus – Nykytila ja kehittämistarpeet, vuodelta 2010. Tämän opinnäytetyön kirjallisen osion lähteenä olen pitkälti käyttänyt Hippolixen vuonna 2012 julkaisemaa Matkalla hevosen omistajaksi, Opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta, jota voin suositella kaikille hevosen ostamista harkitseville ja kimppaomistamisesta kiinnostuneille.

2 HEVOSEN YHTEISOMISTAMINEN

Hevosen yhteisomistaminen, eli kimppaomistaminen, yleistyy Suomessa jatkuvasti. Tänä päivänä Suomessa vähintään kahden henkilön muodostamien kimppojen omistuksessa on yli puolet ravihevosista (Nisula, sähköposti 10.3.2014).

2.1 Hevosen omistaminen Suomessa

Hevosen voi omistaa yksin, puoliksi jonkun toisen kanssa, pienessä porukassa tai jopa tuhansien henkilöiden yhteenliittymässä. Hevosen voi myös omistaa yritys tai yhdistys. Yksin hevonsa omistava henkilö on itse vastuussa omaisuudestaan, sen kaikista kuluista ja sitä koskevista päätöksistä. (Keinänen 2012a, 18.) Hankkiessaan hevosta, pitää miettiä, haluaako ottaa vastuun eläimestä kaikkine kuluineen yksin harteilleen.

Ravihevosen kulut vaihtelevat muutamasta satasesta reiluun tuhanteen euroon kuukaudessa. Kulujen määrä riippuu siitä valmennetaanko hevosta itse, vai onko se valmennuksessa muualla (Keinänen 2012b, 21). Yhteis-

omistus ratkaisee monta hevosenomistamiseen liittyvää rahahuolta. Hevosta aiheutuvat kulut voidaan jakaa ja hevonen voidaan hankkia paljon suuremmasta hintaluokasta kuin mihin yhdellä henkilöllä olisi varaa. Se on myös ratkaisu henkilölle, joka ei ymmärrä hevosen päivittäisestä hoidosta, mutta jota kiinnostaa hevonen ja sen mukanaan tuomat elämykset. (Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry 2010.) Ratsuhevesten kohdalla yleisintä on ns. käyttökimppa, jossa ratsun omistaa useimmiten kaksi, joskus useampi, henkilöä, jotka ovat sopineet hevosen käytöstä ja kustannuksista (Lehtola 2012, 35). Ravipuolella kimpat ovat yleensä suurempia, jopa tuhannen omistajan kimppaomistuksia. (Keinänen 2012a, 20).

Etenkin ratsuhevosen kohdalla vaihtoehtona on myös jättää omistajan oikeudet ja vastuut jollekin muulle ja tyytyä itse vain hevosen käyttöoikeuteen (Lehtola 2012, 35). Yleisin tapa ratsupuolella on vuokrata hevosen sen ylläpitokuluja vastaan. Tällöin kaikki hevosesta aiheutuvat kulut ja hevosen hoito on vuokralaisen vastuulla. Jotkut ratsastustallit tai hevosenomistajat vuokraavat hevosiaan myös muutamiksi tunneiksi tai päiviksi viikossa. (Mäkinen n.d.) Ravihevonen yleensä vuokrataan kasvattajalta tai hevosen omistajalta määrätyksi ajaksi (Laitinen & Mattila 2012a, 11). Kaikkein tavallisinta tällainen vuokraus on siitostammojen kohdalla, mutta myös kilpahevosta voidaan vuokrata. Kilpahevosen kohdalla vuokra muodostuu tavallisimmin palkinnoista maksettavasta prosenttiosuudesta ja/tai mahdollisesta kiinteästä kertaluontoisesta tai vuosittaisesta summasta. Vuokraaja maksaa yleensä kaikki hevosen juoksevat kulut. Vuokraamisesta käytetään arkikielessä usein ilmaisua liisaus tai leasing. (Keinänen 2012a, 18 – 19.)

2.2 Kimppaomistaminen yleistyvänä trendinä Suomessa

Ravihevosten kimppaomistamisen suosio kasvaa tasaista tahtia ja saa uusia muotoja (Keinänen 2012a, 20). Kimppaomistuksessa hevosen omistaa osuuksien muodostama yhtiö ja Suomen Hippos ylläpitää kimppaomistuksille tarkoitettua peitenimirekisteriä. (Keinänen 2012a, 21.) Esimerkiksi Callela Longshotin omistajaksi merkitty Tuhannen Talli on peitenimi. Hevosen voi omistaa myös yhtiö tai yhdistys, joka rekisteröidään kauppa- tai yhdistysrekisteriin. Yhtiö on varteenotettava vaihtoehto silloin, kun hevosen omistamisen ympärillä on odotettavissa paljon rahaliikennettä. (Keinänen 2012a, 21.)

Yleisintä on, että kaverukset perustavat kimppatallin yhdessä. Tuttavien välisissä kimpoissa motiivina on usein voimien yhdistäminen, jolloin on pystytty satsaamaan esimerkiksi laadukkaampaan hevoseen ja valmennukseen. (Keinänen 2012a, 20.) Vaikka kimppa lähtee usein liikkeelle tuttavapiiristä, myös valmiit kimpat ovat yleistyneet. Isoilla kasvattajilla on usein tarjolla varsakimppoja. Alan lehdissä ja internetissä on myös tarjolla osuuksia valmiista hevoskimpoista. Suomessa järjestetään syksyisin myös iso varsahuutokauppa, jossa on kaupan 1,5-vuotiaita lämminveri- ja suomenhevosravureita. (Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry 2010.) Viime aikoina on perustettu useita suuria, jopa tuhannen omistajan kimppaomistuksia, joissa ollaan mukana muutamien kymmenten tai satojen eu-

rojen kertapanostuksella. (Keinänen 2012a, 20.) Tästä esimerkkinä Tuhannen tallin omistuksessa oleva Callela Longshot.

Tavallisin kimppojen toimintatapa on ostaa osuus hevosesta ja sen jälkeen maksaa ylläpitokuluja kimpan sopimalla aikavälillä. Kulut jakautuvat omistajille omistusosuuksien suhteessa. Kimppaomistukseen valittu hevonen maksaa yleensä 5 000–30 000 euroa ja kuukausikulut ammattivalmennuksessa yhden hevosen osalta ovat noin 1 000 euroa. (Keinänen 2012a, 20.) Osuusmaksun suuruuteen vaikuttavat valmennus- ja hoitomaksun lisäksi ennakkomaksulliset kilpailut, vakuutusmaksut, eläinlääkärikulut, kuljetuskustannukset ja niin edelleen. (Heinonen & Laitinen 2012a, 66).

Kaikilla kimppatalleilla on Suomen Hippokseen rekisteröity virallinen edustaja, joka myös useimmiten toimii yhteyshenkilönä esimerkiksi valmentajan suuntaan ja raportoi muille osakkaille hevosen kuulumisia. Yhteyshenkilöstä käytetään yleisesti nimeä kimpanvetäjä. (Keinänen 2012a, 20; Nisula 2012b, 63.)

2.3 Vastuullinen kimppaomistaminen ja kimppatallien laatumerkkijärjestelmä

Kimppatallien tavoite ei tarvitse olla maksimaalisen taloudellisen hyödyn tavoittelu, vaan toiminta voi pohjautua myös muihin arvoihin. Toiminnassa voi korostua esimerkiksi hevosen hyvinvointi tai kestävään kehitykseen ja ympäristön hyvinvointiin tähtäävä talliyrittäminen. Myös taloudellista hyötyä tavoitteleva voi panostaa merkittävästi hevosen hyvinvointiin tulosten saavuttamiseksi. Vastuullisuuteen liittyvät myös tarkasti laaditut kirjalliset sopimukset. (Laitinen 2012b, 60 - 61.)

Yleistyvälle kimppaomistamiselle on toivottu selkeitä yhteisiä pelisääntöjä. Varsinkin suurilla, satojen osakkaiden kimpoilla, on iso vastuu hevosurheilun imagosta. (Laitinen 2012c, 61.) Pelisääntöjen luominen alkoi, kun Hevosen omistamisen kehittämisprojekti käynnistyi kesällä 2011. Projektissa toteutettiin kimppatallien laatukriteerit, jotka määrittelevät minimitason, mikä jokaisen hyvin toimivan kimpan tulisi täyttää. Lisäksi kriteereissä on suosituksia, joilla kannustetaan kehittämään kimppatallien toimintaa laadukkaammaksi. Laatukriteereiden pohjalta on suunniteltu kimpanvetäjien koulutus. Koulutuksen osa-alueita ovat muun muassa kimppaomistuksen lainsäädäntö ja sopimukset, tiedotus, markkinointi, taloudenhoito, kirjanpito ja verotus sekä ongelmatilanteet. Koulutuksen käyneiden henkilöiden vetämät, laatukriteerit täyttävät kimppatallit voivat hakea kimppatallien laatumerkkiä. (Laitinen 2012c, 61.)

2.4 Hevosenomistajahanke

”Elämyksiä ja elinkeinoja – hevosenomistajuuden kehittämisprojekti on hevosalan eri lajien rajat ylittävä hevosenomistamisen kehittämisshanke. Tavoitteena on lisätä kiinnostusta hevosen omistamiseen, madaltaa kynnystä ryhtyä hevosen omistajaksi, lisätä hevosen omistamisen arvostamista ja luoda yhteiset pelisäännöt kimppaomistamiseen.” Näin lukee Hevosen-

omistaja.fi sivustolla tällä hetkellä käynnissä olevasta hevosenomistamisen hankkeesta. Lisäksi hankkeen tavoitteena on vahvistaa pääosin maaseudulla tapahtuvaa hevosalan yrittäjyyttä, sekä hevosalan merkitystä maaseudun ja kaupungin välisen vuorovaikutuksen edistämiseksi kehittämällä hevosalan yhteisomistajuutta (Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry 2014).

Hankkeen toteuttajana on Hippolis ja sen rahoitti Maa- ja metsätalousministeriö/Työ- ja elinkeinoministeriö Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän (YTR) suosituksesta ajalle 1.6.2011 – 31.5.2014. Hanke sai jatkorahoituksen 31.5.2015 saakka. Hankkeessa ovat mukana muun muassa Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry, Suomen Hippos ry, Suomen Ratsastajainliitto ry, Hevosopisto Oy, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry ja Hämeen ammattikorkeakoulu. (Hevosenomistamisen Kehittämishanke / Hippolis 2012; Rättyä 2014b). Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämisen jatkohankkeen tavoitteena on sitouttaa uudet hevosenomistajat alalle sekä vakiinnuttaa Raviliigan asema ja saada sitä kautta uusia hevosenomistajia sekä vahvistaa hevosalausta maaseudun elinkeinona (Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry 2014). Raviliigasta kerron tarkemmin seuraavassa kappaleessa.

Projektissa on tähän mennessä julkaistu Matkalla hevosen omistajaksi – opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta, jota olen tässä opinnäytetyössä käyttänyt lähteenäni. Lisäksi hankkeessa on laadittu edellisessä kappaleessa mainitsemani kimpapatallien laatukriteerit ja vapaaehtoinen laatumerkkijärjestelmä, käynnistetty kimppanvetäjien koulutus, järjestetty infotilaisuuksia hevosen omistamisesta, toteutettu www.hevosenomistaja.fi kotisivut, herätelty keskustelua ratsujen kimpptomistamisesta ja valmisteltu ratsukimppapilottia, sekä tehty yhteistyötä Addfour Oy:n kanssa kimpapatallien hallinnointiverkkotyökalun suunnittelussa. Hankkeessa myös kootaan hyvät toimintamallit hevosenomistajien huomioimisesta sekä raviettä ratsastuskilpailuissa Suomesta ja ulkomailta. (Hevosenomistamisen Kehittämishanke / Hippolis 2012.) Hippoloksen projektisihteeri Erja Mattila arveli, tavatessani hänet 10.3.2014 Ypäjällä, että Ravikoulut tulevat työllistämään hankkeen jatkovuotena ja lisäksi Raviradoille ollaan laatimassa ohjeistusta ja materiaalia kimpptomistamisesta.

Isoin ongelma hevosenomistajuuden kehittämisessä on ollut se, että ennen hanketta asia ei ollut kunnolla kenenkään vastuulla. ”Omistajuus on vähän kaikkien, muttei oikein kunnolla kenenkään asia”, on Anne Laitinen maininnut. ”Hevosenomistajien Keskusliiton ja Hippoksen kanssa samaan rintaan pitäisi saada raviradat, valmentajat ja ihan kaikki alan toimijat ratupuolta unohtamatta.” (Rättyä 2012.)

2.5 Raviliiga – uusi tapa omistaa hevonen Suomessa

Raviliigan esikuva on Ruotsissa, missä "Rikstravet" on toiminut vuodesta 2009 (Olsson 2013). Raviliigaa käytännössä toteuttaa Hippolis ja Hevosenomistamisen kehittämissuunnitelma yhteistyössä raviratojen kanssa (Raviliiga 2013).

Jokainen Raviliigaan mukaan lähtenyt ravirata osti oman 1,5-vuotiaan lämminverisen varsan syyskuussa 2013 hevoshuutokaupasta Ypäjällä. Hevosista on myyty 700 osuutta ja yksi osuus maksaa 100 euroa, jolla saa nauttia hevosenomistajuudesta 31.12.2016 saakka. Kimppojen hevoset kilpailevat toisiaan vastaan ja paras eli eniten rahaa urallaan tienannut hevonen palkitaan Ravigaalassa 2016. Syksyllä 2013 mukaan pääsi lähtemään kahdeksan ravirataa: Forssa/Pilvenmäki, Jyväskylä/Killeri, Lappeenranta/Lappee, Lahti/Jokimaa, Mikkeli, Oulu/Äimärautio, Tampere/ Teivo, ja Helsinki/Vermo. (Raviliiga 2013.) Raviliigassa raviradat hoitavat käytännön järjestelyt ja kimpanvetäjät toimivat yhdyshenkilöinä hevosen valmentajan ja omistajien välillä, sekä tiedottavat hevosen kuulumisia sen omistajille. Kimpanvetäjät koulutautuvat ja muodostettavat kimpat täyttävät laatukriteerit. (Suomen Hippos ry 2013.)

Raviliigan, samoin kuin Hevosenomistamisen kehittämishankkeen, tavoitteena on lisätä kiinnostusta hevosen omistamiseen, madaltaa kynnystä ryhtyä hevosen omistajaksi, lisätä hevosen omistamisen arvostamista ja luoda yhteiset pelisäännöt kimppaomistamiseen. Hankkeen toteuttaja on Hippolis ja sen on rahoittanut maa- ja metsätalousministeriö/työ- ja elinkeinoministeriö (Suomen Hippos ry 2013.) Projektia ei alun perin suunniteltu monivuotiseksi, mutta hyvä vastaanotto sai kuitenkin aikaan sen, että Raviliigan toinen kausi käynnistetään tänä keväänä. Asian ratkaisi hankkeen saama jatkorahoitus (Rättyä 2014b).

Hippolixen projektisihteeri Erja Mattilan, 10.3.2014, mukaan tavoitteena on luoda konsepti, joka on toteutettavissa jatkossa ilman hankettakin. Lisäksi Raviliigassa on olennaista kilpailuaseman korostaminen positiivisessa mielessä, ”jäähäkiikkoliigatyypisessä”. Ajatuksena on, että raviliigakausi kestäisi 3,5 vuotta ja joka vuosi alkaisi uusi. Eli kausia olisi yhtä aikaa monta käynnissä, jolloin ihmisillä olisi joka vuosi mahdollisuus lähteä mukaan Raviliigaan. Uutta vuonna 2014 Mattilan mukaan olisi se, että Raviliigaan voi lähteä mukaan myös suomenhevosella lämminverisen sijasta. Mattila uskoo, että moni rata päättyy suomenhevoseen tulevilla kaudella, sillä mahdollisuus valita suomenhevonen on saanut paljon kannatusta.

Suomen Hippos ry toteutti yhteistyössä Hämeen ammattikorkeakoulun kanssa kyselyn hevosenomistajien palveluista ja kyselyyn vastasi 1393 raviliigalaista. Kyselyn mukaan Raviliigaan oltiin oltu erittäin tyytyväisiä ja suurin osa oli valmiita suosittelemaan ravihevosen omistamista tuttavilleen. (Nisula 2014. Hevosurheilu 14.3.2014, 3.) Myös Erja Mattila oli tyytyväinen hankkeen onnistumiseen, etenkin kun Raviliiga lähti käyntiin todella nopealla aikataululla. ”Myös rahoittajan näkökulmasta hanke onnistui, kun saatiin rahoitus vielä vuodeksi eteenpäin”, hän mainitsi. Mattila arveli myös, että jos kaikki menee hyvin, saadaan Raviliigahevoseja opetuslähtöön jo tämän kevään aikana.

Vertailtaessa Raviliigaa Tuhannen Talliin, Erja Mattila arveli, että Raviliigassa sosiaalisuus on suuremmassa osassa toimintaa. Raviratojen ollessa toiminnassa mukana on pystytty tarjoamaan enemmän järjestettyä toiminta-

taa ja koska hevoset asuvat ratatalleilla, on kimppalaisilla myös enemmän mahdollisuuksia nähdä hevosta, sekä seurata hevosen valmennusta. Mattila kertoi, että kesän tullen Raviliigalaisille on tarkoitus tarjota mahdollisuuksia myös tehdä itse hevosen kanssa. ”Suunnitteilla ovat myös aikuisien ravikoulut”, hän kertoi.

Riskit, esimerkiksi budjetin ylittyminen, ovat Raviliigassa vähäisiä, koska ravirata on taustalla tukena. Mattilan mukaan ongelmia voisi tulla silloin jos kilpailukuluja on paljon, mutta tuottoja ei tule. ”On valmentajan vastuu puhaltaa peli poikki jos rahat eivät riitä” hän pohti. Mattila kertoi myös, että monelle radalle alkupääomaa jäi paljon, kun hevosen kauppahinta oli oletettua 20 000 euroa vähemmän. Esimerkiksi Forssan Pilvenmäen hevonen maksoi vain 4000 euroa. Hevosten ostaminen huutokaupalla on Mattilan mielestä hyvä asia siksi, että se on avointa ja hevosen hinta on heti kaikkien nähtävillä.

Raviurheilu on saanut paljon julkisuutta Raviliigan ja uusien hevosenomistajien myötä. Se, että jollakin hevosella voi olla jopa 700 omistajaa, on herättänyt myös median mielenkiinnon ja Raviliiga palkittiinkin vuoden 2013 ravitekona. (Korhonen 2013; Suomen Hippos ry 2014).

Raviliigasta on yritetty tehdä Ruotsin Rikstravetia toimivampi, esimerkiksi pidemmällä kisakaudella. Ruotsin malli, jossa hevoset kilpailevat vain vajaan vuoden ajan, on ollut taustavoimille kuluttava ja Rikstravet pitää taukoa vuonna 2014. Ruotsin keskusjärjestö ST:n yhteyspäällikkö Markus Myron mukaan Rikstravetissa uuden kauden lanseeraus on pitänyt aloittaa heti kun edellinen on päättynyt. Nyt halutaan ottaa aikalisä ja pohtia perusteellisesti halutaanko konseptissa muuttaa jotain. Myron lupaili, että Rikstravet palaa takaisin entistä vahvempana vuonna 2015. (Rättyä 2013; Olsson 2013.)

2.6 Iso urheiluratsukimppa on hyödyntämätön mahdollisuus

Iso urheiluratsukimppa on vielä hyödyntämätön mahdollisuus. Ratsaturheilusta puuttuvat ravikimppojen tapaan toimivat isot yhtymät. Miksei ratsuhevosen ympärille rakennettu kimppa voisi toimia siinä missä ravikimppakin? (Laitinen 2012d, 84.)

Tällä hetkellä vielä meneillä olevassa hevosenomistamisen kehittämissuunnitelmassa on herätelty keskustelua ratsujen kimppaomistamisesta ja valmisteltu ratsukimppapilottia. Erja Mattilan mukaan ensimmäisenä hankevuonna haettiin 1 – 2 -vuotiasta este-, sekä kouluvarsaa. Muutama hyvä osuikin kohdalle, mutta tarjouskilpa hävittiin. Nyt hankkeen tiimoilta on vireillä toinen idea – Raviliiga-tyyppinen malli ratsupuolelle. ”Hevoset olisivat Suomessa syntyneitä, jolloin pystyttäisiin tukemaan kotimaista kasvatusta” Erja Mattila sanoi. Ratsastajainliiton kanssa oltaisiin yhteistyössä ja yhteen kimppaan olisi tarkoitus saada useampi sata ihmistä mukaan. Hevonen luonnollisesti menisi ”nimiratsastajalle”, Mattila selvensi.

Ratsukimppan perustamisessa on enemmän haasteita kuin ravikimpassa. ”Hevosen pitää ensinnäkin sopia ratsastajalle”, totesi Mattila ja kertoi, että

esimerkiksi Maria Heikkilän hyväksi toteutettu ratsukimppa purkautui, kun hevonen ei ollutkaan hyvä. Lisäksi monia ratsastusta harrastavia ei välttämättä kiinnosta seurata vierestä kimpparatsun kehittymistä pääsemättä itse ratsastamaan tai hoitamaan tätä. Myös kilpailuita on vähemmän kuin ravipuolella, eikä niitä voi samalla tavalla seurata internetin välityksellä tai pelata, mikä laimentaa innostusta ryhtyä tällaiseen kimppaan.

Kimppatallit olisivat kuitenkin hyvä keino saada uusia harrastajia lajin pariin. Hevosen pito Suomen kylmissä olosuhteissa on kallista, mutta jos mukana olisi satoja henkilöitä sijoittamassa yhteen hevoseen, olisi mahdollisuus saada huippuratsuja Suomeen, sekä ammattilaisen koulutus ja valmennus hevoselle ja valitulle ratsastajalle. Ratsuhevososuuden ostaminen olisi myös keino tukea lajia ja kasvatustoimintaa Suomessa. Kun hevosen pito olisi kannattavaa ja huippuhevosia enemmän, sekä asiasta kiinnostuneita ihmisiä, saataisiin Suomeen enemmän kilpailuita, näkyvyyttä mediaan ja mahdollisuus toto-peleihin. Ratsuhevoskasvattajien pitäisi nähdä kimppojen muodostaminen varsojen ympärille mahdollisuutena (Laitinen 2012d, 85). Mielenkiintoinen ajatus olisi myös lajirajat ylittävä kimppa, jossa suomenhevosen monipuolisuus pääsisi oikeuksiinsa (Laitinen 2012d, 85).

2.7 Kimpan onnistumisen edellytykset

”Jos hevosen omistamisen taustalla ovat vain taloudelliset odotukset, niin valitettavan usein edessä on pettymys. Vain hieman yli puolet hevosista pääsee kilpailemaan ja kilpailevistakin hevosista vain pieni osa ansaitsee radalta kulunsa.” Näin mainitaan Hippoloksen Matkalla hevosen omistajaksi oppaassa. (Keinänen 2012b, 21.) Jotta kimppa onnistuisi, pitäisi kaikilla osakkailla olla realistiset odotukset kimpan ja valitun hevosen suhteen. Kimpan tavoitteiden ja ydinajatusten tulee olla kaikille osapuolille selvillä jo alkuvaiheessa, jotta kimppa lähtee toimimaan toivotunlaisesti. (Nisula 2012a, 62.)

Sopimus kimpasta tulee aina tehdä kirjallisesti. Vaikka suullinen sopimus on yhtä pätevä kuin kirjallinen, on kirjallinen sopimus yksiselitteisempi ja helpompi todistaa. (Heinonen & Laitinen 2012a, 65.) Tarpeelliset sopimukset ovat kauppakirja ja mahdollinen esisopimus kaupasta hevosen myyjän ja kimpan kesken, yhteisomistussopimus eli niin sanottu kimppatallisopimus kimpan ja osakkaiden kesken, sekä valmennussopimus kimpan ja valmentajan kesken. Hyvässä kimppaomistussopimuksessa on otettu huomioon kaikki mahdolliset tilanteet, joita kimppahevosen kanssa voi eteen tulla ja sovitut asiat on laitettu paperille. Lähdetessä valmiiseen kimppaan, kannattaa aina tutustua kimppatallisopimukseen, ja tarkistaa mihin asioihin osakas pääsee vaikuttamaan päätöksenteossa. (Heinonen & Laitinen 2012a, 65 -66.) Yleisiä kimppojen ongelmatilanteita ovat osakkaan maksujen laiminlyöminen ja osakkaan eroaminen kimpasta (Heinonen & Laitinen 2012b, 88). Näissä tapauksissa välttyään ongelmilta, jos sopimuksessa on tarkasti kirjattu kuinka näissä tilanteissa toimitaan. Yhteisomistuslakia sovelletaan kimppaomistussuhteisiin silloin, kun muissa laeissa tai sopimuksissa ei ole säädetty toisin (Ylimys 2012, 86).

Valmennuksella on suuri merkitys siihen, millaiset lähtökohdat hevonen saa kehittyäkseen ja menestyäkseen. Ammattivalmennuksessa pitäminen on helpoin ja usein tuloksellisin tapa pitää ravihevosta. Ammattivalmentaja huolehtii hevosen päivittäisestä hyvinvoinnista ja käyttää valmennuksessa yleensä omia välineitään. Tilastot osoittavat, että ammattivalmennuksessa kilpailevat hevoset menestyvät radoilla keskimäärin selvästi paremmin kuin amatöörien valmentamat (Keinänen 2012b, 21 -22.) Ammattivalmentajan käyttäminen on siis kimpan kannalta järkevä vaihtoehto ja yleensä varat tähän riittävät, kun mukana on paljon porukkaa.

”Onnistuneiden kimppaelämysten kannalta on tärkeää, että tieto asioista kulkee. Onnistuneen kimpan tunnusmerkki on toimiva tiedotus. Äänekäs kimppa ei sammaloidu.” (Nisula 2012d, 72.) Hyvässä kimpassa on aktiivinen vetäjä, joka tiedottaa hevosen asioista muille kimpan osakkaille, hoitaa tiliasiat kunnialla ja kutsuu yhtymän kokoukset koolle säännöllisesti (Nisula 2012b, 63). Kimpan talousasioiden jämäkkä hoitaminen on kimpan uskottavuuden kannalta ensiarvoisen tärkeää ja tehtävään valitun henkilön on oltava luotettava ja tehtävään sopiva (Laitinen & Ylimys 2012, 78). Taloudellisista asioista kertominen saattaa olla tiedonkulun onnistumisen kynnykskysymys. Hevoseen menevät suhteellisen korkeat kulut ja niiden jakaantuminen eivät ole kaikille omistajille itsestäänselvyyksiä ja osa haluaa olla tarkasti selvillä mihin heidän rahansa menevät. Kulujen avaaminen sopivin välein on reilu ja avoin toimintatapa. Talousasioiden hoito ja niistä tiedottaminen on hyvä sopia etukäteen epäluulon ja erimielisyyksien ennaltaehkäisyksi. (Keinänen & Nisula 2012, 76.)

Raha-asioiden hoito ja tiedottaminen vievät lisäksi paljon aikaa. Innokkainkin kimpanvetäjä voi väsyä, jos uurastaa muiden eteen mitään työstä saamatta tai jopa rahaa itse menettäen. Voi olla kannattavaa miettiä, ovatko vastuuhenkilöt ansainneet jotain etuuksia. (Keinänen & Nisula 2012, 76.) Kimpan onnistumisen kannalta on tärkeää, että kimpanvetäjä on selvillä siitä, kuinka vastuulliseen työhön on ryhtynyt. Kimpan kesken voidaan etukäteen myös miettiä kuka ottaa kimpanvetäjän tehtävät haltuunsa tämän ollessa estynyt tai voidaan valita useampia vastuuhenkilöitä.

Omistajien määrä itsessään ei ratkaise kimpan onnistumista, vaan se kuinka taidokkaasti ja innostuneesti toimintaa hoidetaan ja viedään eteenpäin. Viidensadan tai tuhannen ihmisen kimppatalli, jossa yhdellä osakkaalla on vain vähän vaikutusvaltaa päätöksiin, hakee urheiluelämyksiä ja yhteisöllisyyttä, ei niinkään taloudellisia voittoja. Parhaimmillaan samanhenkiset ihmiset jakavat kokemukset ja tuntemukset yhdessä. (Nisula 2012a, 62.)

Jos tiedät hyvän kimpan, mikään ei estä kopioimasta toimivaa mallia. Esimerkiksi Talli Valonpilke sekä Viidensadan Talli ovat syntyneet Tuhannen Tallin sääntöjä mukailen (Nisula, sähköpostiviesti 11.10.2013). On huomattu, että hevosen omistamisesta saavat eniten irti aktiiviset omistajat, jotka seuraavat hevoseensa kilpailu-uraa tiiviisti, käyvät tallilla katsomassa hevostaan ja tutustuvat siihen (Keinänen 2012b, 22.) Tämä on hyvä muistaa kimppaan liittyessä.

3 KIMPPATALLITOIMINNAN MERKITYS HEVOSALAN ERI TOIMIJOILLE

Kimppaomistamisella on merkitystä hevosalan eri sidosryhmille. Se luo mahdollisuuksia hevosenomistajan lisäksi myös kasvattajalle, valmentajalle, raviradoille ja hevosurheilulle, ehkä jopa koko yhteiskunnalle.

3.1 Kasvattajat

Merkittävä osa kimppahevosista on siitoshevosia ja osa kilpahevosista siirretään kimppaomistuksessa edelleen siitoskäyttöön. Kimppaomistamisen kasvu tuo uusia mahdollisuuksia kasvattajalle tarjota osaamistaan omistajien hyödyksi uudentyypeisillä palveluilla. Esimerkiksi siitoshevosen hoito- ja varsottamispalveluille voi olla kysyntää tulevaisuudessa enenevässä määrin. (Louhelainen 2010, 49)

Kimppahevosten kysynnän lisääntyminen vaikuttaa positiivisesti hevoskasvatukseen myös siten, että kimpat pystyvät maksamaan kasvattajalle paremman hinnan hyvästä varsasta (Majuri 2010, 2). Kimppa antaa kasvattajalle myös vahvan taustajoukon, joka kykenee viemään varsaa eteenpäin. Kun yhden ihmisen varallisuus ja aika eivät ole varsan menestymisen tiellä, saa kasvattajakin omat meriittinsä. (Riippi & Ventelä 2011, 40.) Erja Mattilan, 10.3.2014, mielestä kasvattajien kannattaisi hyödyntää tuttuja kimpanvetäjiä ja markkinoida hevosiaan sitä kautta, sekä olla aktiivisempia löytämään uusia markkinoita.

3.2 Valmentajat

Kimppaomistamisen yleistymisen laajentaa valmentajan toimenkuvaa. Asiakasjoukko, jolle valmentajan on tiedotettava hevosen edistymisestä saattaakin olla totuttua paljon suurempi. Kaikkien asiakkaiden kokemus hevosista ei myöskään usein ole yhtä vahvaa kuin aiemmin. Valmentajan itsestään selvinä pitämät asiat esimerkiksi hevosen kilpailuttamisen suhteen, eivät välttämättä ole sitä asiakkaille. Valmentajan työssä toimiva tiedotus, esimerkiksi sopimus kimpanvetäjän kanssa, ja perusteltu päätöksen teko hevosen kilpailuttamisessa ja valmentamisessa ovat entistä suuremmassa asemassa. Onnistunut asiakaspalvelu ja elämysten luominen korostuvat. Varsan kasvun varrelle rakennetut erilaiset toiminnot, esimerkiksi hiittien seuraaminen ja tallivierailut, pitävät asiakkaiden mielenkiintoa ja arvostusta yllä. (Louhelainen 2010, 47 -48.)

Yhteistyössä alueen muiden valmentajien ja raviratojen kanssa voidaan kehittää palveluja paremmin kimppaomistajia huomioiviksi. Asiakasmäärien ja kimppaomistamisen kasvu voivat tuoda lisävaateita myös talliolo-suhteille. Esimerkiksi viihtyisän sosiaalitalan perustamista voi olla tarpeen harkita. Tämä kaikki vie valmentajalta paljon aikaa ja hinnoittelussa tulisikin entistä enemmän huomioida hevosen hoidon ja valmennuksen lisäksi se, kuinka paljon valmentaja haluaa tarjoamastaan hyvästä palvelusta ja asiakkaan huomioimisesta vastinetta. (Louhelainen 2010, 48.)

Erja Mattila, tavatessani hänet Ypäjällä 10.3.2014, kertoi näkevänsä kimppaomistamisen hyvänä keinona ja mahdollisuutena valmentajille saada entistä parempia hevosia valmennukseen. Valmentajilla olisi hyvä olla niin sanottuja luottokimpanvetäjiä, joiden kanssa tehdä yhteistyötä ja saada kimppoja kasaan hyvien hevosten ympärille.

3.3 Hevosurheilu ja raviradat

Kimppaomistaminen luo tunnettavuutta raviurheilulle. Näkyvyys mediassa saa yhä useamman kiinnostumaan hevosurheilusta, katsomaan raveja tai jopa ryhtymään hevosenomistajaksi. Myös raveihin riittää enemmän kävijöitä. Hevosenomistajat haluavat nähdä oman hevosensa kilpailemassa. Raviratojen on hyvä hyödyntää tämä mahdollisuus saada uusia asiakkaita, esimerkiksi huomioimalla hevosenomistajia paremmin.

Hevosenomistajahanke teetti 2011 kimppatallien vetäjille kyselyn, jossa tiedusteltiin miten hevosenomistajia voitaisiin huomioida paremmin raviradoilla. Yleisimpiä toiveita olivat hyvät palkinnot, ilmainen sisäänpääsy ja käsiohjelma omistajille, voittajakuvan saaminen kaikista lähdöistä, sekä omistajan esiin nostaminen ohjastajan rinnalle. Radoilta toivottiin myös omistajaraveja ja muita omistajille suunnattuja tapahtumia. (Laitinen 2012a) Erja Mattilan mielestä olisi myös erityisen tärkeää, että kaikki omistajat pääsisivät raveihin ja saisivat palveluja, eikä vain yksi tai kaksi omistajista.

Raviradat ovat jo jossakin määrin alkaneet herätä omistajien huomioimiseen uusilla tavoilla. Esimerkiksi Jokimaan ravikeskus satsaa alkavalla kaudellaan omistajien huomiointiin järjestämällä puolivuositain Voittajien Illan, johon jokaisen voittajan omistajille lähtee kaksi kutsua. Kimppojen on mahdollista lunastaa tähän enemmänkin paikkoja. (Rättyä 2014a, Hevosurheilu 2.1.2014, 4.) Toisaalla, Teivon ravikeskuksessa, kilpailevien hevosten taustajoukolle varataan pöydät ravintolakatsomoon iltaraveissa helmikuun alusta alkaen. Omistajille pyhitetyissä pöydissä on tarjolla kahvia, ohjelmat ja kynät. (Teivonravit n.d.)

Ruotsissa omistajien huomioimista käytetään kilpailukeinona ratojen välisessä kilpailussa hevosista. Raviradat, valmentajat, omistajat ja nuorisotyökin linkittyvät naapurimaassa tiiviimmin yhteen. Osasyynä on se, että radan valmentajien menestyksellä on vaikutusta myös radan menestymiseen. Radat markkinoivatkin ahkerasti omien valmentajiensa kimppahevოსia. (Laitinen n.d.)

4 SOSIAALINEN HEVOSYHTEISÖ

Hevosurheilu ja kimppaomistaminen yhdessä voivat rikastuttaa yksilön sosiaalista pääomaa ja luovat yhteenkuuluvuutta. Perinteinen, sekä sosiaalinen media ovat avainasemassa muodostettaessa sosiaalista hevosalan yhteisöä.

4.1 Yhteisöllisyys osana hevosurheilua

Hevosen kimppaomistaminen voi olla pienemmillä rahapanoksilla puhtaasti sosiaalista toimintaa tai vastaavasti merkittävämällä sijoituksella ammattimaista hevosurheilua. Parhaimmillaan se voi olla näiden elementtien sekoitus. On kimpan itse määriteltävissä, kuinka paljon yhteistä toimintaa halutaan järjestää, kootaanko kaikki tapahtumat hevosen ympärille vai tehdäänkö myös jotain muuta yhdessä. (Nisula 2012c, 71.)

On todistettu, että järjestöt, epämuodolliset yhteisöt ja verkostot vahvistavat yksilön sosiaalista pääomaa ja yhteenkuuluvuutta. Järjestöt ja erilaiset yhteisöt muodostavat kansalaisyhteiskunnan, jossa on erilaisia vertaisryhmiä, joissa kokea yhteisöllisyyttä. Sopivassa vertaisryhmässä kuka tahansa voi kokea olevansa hyödyllinen ja ihminen ihmisten joukossa. Kansalaisyhteiskuntaa vahvistamalla voidaan syrjäytymistä usein ehkäistä tehokkaammin kuin erilaisilla viranomaispalveluilla tai sosiaaliturvan pienillä korotuksilla. (Hautamäki 2006.)

Raviliigassa yhteisöllisyys on erityisen suuressa osassa. Hippoliuksen Erja Mattila kertoi, että osuuksia Raviliigahevoseen on ostettu esimerkiksi lahjana eläkeläiselle, jotta olisi jokin harrastus, joka saa liikkeelle. Lisäksi osuuksia ovat ostaneet isovanhemmat lapsenlapsilleen yhteiseksi harrastukseksi. Yhteisöllinen kimppatallitoiminta, hevosen osaomistaminen ja sen kehityksen seuraaminen, on hyvä harrastus ja ajanviettotapa, joka voi myös yhdistää ihmisiä toisiinsa. Sosiaalisesti aktiivisten kimppojen avulla voi helposti saada uusia tuttavuuksia, kun on valmiina yhteinen puheenaihe, se oma hevonen. Kimppatallitoiminta tuo virikkeitä myös iäkkäälle väestölle esimerkiksi silloin, kun kunto ei enää riitä konkreettisesti harrastamaan hevosurheilua tai käymään aktiivisesti raveissa. Lisäksi kimppahevosen omistajaksi ryhtyminen on helppo keino palata lajin pariin uudelleen vuosien tai vuosikymmenien kuluttua, kuten Tuhannen Tallin toiminnan arvioimiseksi tekemäni kyselyselvitys mielestäni osoittaa.

Tapaamiset esimerkiksi raveissa, kilpailumatkat, yhteinen tekeminen hevosen kanssa, palkitsemistapahtumat, huutokauppamatkat, kokoukset, toto-kimppapelit, saunaillat, fanituotteet, yhteydenpito sosiaalisessa mediasa, videokoosteet, omat elokuvaillat, sekä pokaalien, ruusukkeiden, voittoiloimien ynnä muiden arvonta ovat kaikki yhteisöllistä toimintaa. On kimpan osakkaiden omasta innostuksesta ja aktiivisuudesta kiinni kuinka paljon tällaista toimintaa harjoitetaan ja halutaanko niihin osallistua. Kimpanvetäjän ei tarvitse olla ainoa, joka suunnittelee ja järjestää tapahtumia. Kimpalle voidaan sopia esimerkiksi oma tapahtumavastaava.

4.2 Markkinointikeinojen muuttuminen hevosalalla

Perinteisiä markkinointikeinoja ovat lehti-ilmoitukset paikallis- tai hevosalan lehdissä, radiomainokset, sekä mainoslehtisten painaminen ja niiden jakelu kohderyhmille. Myös mainoslehtiset, seinäkkeet ja kuulutukset raviradoilla ja tapahtumissa, kuten maatalousnäyttelyissä, Suomenratsujen kuninkaallisissa ja Kuninkuusraveissa ovat markkinointikeino, joka tavoittaa hyvin kohderyhmän. Yksi mahdollisuus voi olla ns. kauppakeskustem-

paukset. Menestyneemmän hevosen kohdalla voi myös onnistua saamaan yhteistyökumppanuuksia yritysten tai paikallismedioiden kanssa. (Nisula 2012d, 75). Media on erittäin tärkeä markkinointikanava, sillä ”mitä enemmän ääntä mediassa ja katsomoissa piisaa, sitä paremmin menee myös koko lajilla” (Nisula 2012d, 75). Yhä yleistyvää markkinointikeino on sosiaalinen media, kuten Facebook, Twitter tai hevosaiheiset palstat. Hevoselle voidaan luoda myös omat kotisivut, kuten Callela Longshotille tehtiin.

Perinteisessä mediassa markkinointiviesti kulkee lähettäjältä vastaanottajalle eli yleensä yritykseltä tai median tuottajalta asiakkaalle. Yhteisöllinen, eli sosiaalinen media perustuu puolestaan keskenään yhteydessä olevien ihmisryhmien kahdensuuntaiseen kommunikaatioon. Siinä missä asiakkaan rooli oli aiemmin vain kuunnella, katsella ja ostaa, on tilanne nyt se, että asiakkaiden muodostamat verkostot kommunikoivat tuottamalla itse sisältöä ja merkityksiä. Tämä merkitsee sitä, että yritys ei enää yksin hallitse julkisuudessa muodostuvaa kuvaa itsestään. (Exendo n.d.) Ilkka Nisulan kirjoittamassa artikkelissa Hevosurheilu-lehdessä 14.3.2014 salibandyseura Happeen Lasse Riitesuon mainittiin kertoneen brändin luomisesta ja sosiaalisen median hyödyntämisestä seuran yhteisöllisyyden rakentamisessa näin: ”Lajin harrastajien itse tuottama sisältö mahdollistaa näkyvyyden somessa ja kannustaa osallistumaan. Olemme testanneet lehti-ilmoituksia, mutta niillä ei ole vaikutusta tapahtumiemme yleisömäärään. Sosiaalisella medialla on.” Tyytyväiset asiakkaat, tässä yhteydessä kimppehevosten omistajat, ovat itsessään hyvä markkinoinnin väline. Kun joku kehuu palvelua, kimpptallia, sosiaalisessa mediassa se tuo positiivista näkyvyyttä. Tätä on hyvä markkinoinnissa hyödyntää. Vastaavasti tietenkin huonokin palaute huomataan.

Tavoitteena markkinoinnille voi olla myös raviurheilun tunnetuksi tekeminen. Kimppahevosen markkinointi sopii myös tähän tarkoitukseen hyvin. Ajatuksena, että vaikka koehenkilö ei lähtisi kyseiseen kimppaan mukaan, on hän otollinen mukaan lähtijä kenties myöhemmin. Tämä oli tavoitteena esimerkiksi Talli PuoliSataa markkinoitaessa. (Laitinen & Mattila 2012b, 71.)

4.3 Sosiaalisen median hyödyntäminen

Hyviä kimpansisäisen tiedottamisen välineitä ovat esimerkiksi sähköpostilista, hevoselle luodut nettisivut ja Facebook-sivu tai -ryhmä, kuten Callela Longshotin kohdalla voidaan tämän selvityksen kohdalla todeta. Myös Twitter on yksi viestinnän vaihtoehto. Se on sosiaalisen median palvelu, kuten myös Facebook, jonka käyttäjät voivat lukea toistensa lyhyitä viestejä internetissä. (Nisula 2012d, 75.) Kimppahevoselle voidaan perustaa nettisivujen ohella myös blogi-sivusto. (Vatanen 2012, 77.) Kommunikaation välineitä löytää internetistä pilvin pimein. Uutuutena on Addfour Oy:n suunnittelema ja toteuttama yhteisomistuksen hallintaan suunniteltu verkkopalvelu. Palvelu yhdistää hyväksi havaitut keinot tukea kimppanvetäjän työtä ja tarjoaa omistajille helpon kommunikointikanavan. (Vatanen 2012, 77 – 78.)

Yhteisöllinen media ei kuitenkaan rajoitu vain tiettyihin käytettyihin kanaviin, vaan on olennaista ymmärtää se monimutkainen, toiminnallinen ja yhteisöllinen kudosis, joka syntyy muun muassa videoiden jakamisesta (YouTube, Vimeo), valokuvien jakamisesta (Flickr, iStockPhoto), mikrobloggauksesta (Twitter) ja näiden kaikkien ristiin linkittämisestä sekä sisältöjen virrasta välineestä ja yhteisöstä toiseen. Yhteisöllinen media on siis ennemminkin useiden välineiden ja yhteisöjen muodostama monimutkainen kudosis kuin mikään yksittäinen väline tai tapa toimia. (Exendo n.d.)

Sosiaalisen median selkeä heikkous on se, että kaikki eivät sitä halua käyttää. Tämän vuoksi sähköposti tai kirjeposti on hyvä vaihtoehto, vähintään rinnakkainen tiedotusväline sosiaalisen median ohella. Lisäksi sosiaalisen median käytön opettelu voi viedä aikaa. On hyvä huomioda, halutaanko tiedotus hoitaa vain ryhmän sisäisenä, vai voiko esimerkiksi hevosen Facebook -sivu olla julkinen.

5 SELVITYS TUHANNEN TALLIN TOIMINNASTA

Tässä opinnäytetyössä selvitän Callela Longshotin ympärille kootun kimpan, Tuhannen Tallin, toiminnan onnistumista osakkaille lähetettävällä sähköpostikyselyllä, sekä kimpanvetäjän ja hevosen valmentajien haastatteluilla. Osakkaista käytän myös nimitystä kimppalaiset.

5.1 Case Callela Longshot – Tuhannen Talli

Callela Longshot, tuttavallisemmin Sulo, on Kallelan Oriaseaman kasvatama ruuna, joka myytiin toukokuussa 2011 tuhanteen 50 euron osuuteen (Nisula, 2011.). Ouluun rekisteröity omistaja Tuhannen Talli koostui 854 jäsenestä (Nisula, sähköpostiviesti 29.12.2013). Osakkuuksista kerätyillä rahoilla Callela Longshotia valmennettiin, hoidettiin, kilpailutettiin sekä ylipäänsä tehtiin kaikki hevosen kilpauran edistämiseksi sen nelivuotiskauden päättymiseen saakka. Oulun alueen hevostalman tavoitteena oli tarjota kenelle tahansa mahdollisuus kokeilla ravihevosen omistamista ja siihen liittyviä elämyksiä riskittömästi. Talman osuusmaksun lisäksi osakkaille ei tullut muita kuluja. (Nisula 2011.) Callela Longshot oli Katja Melkon ja Janne Sorosen valmennuksessa Lumijoella ja talmanvetäjänä ja mediavastaavana toimi Ilkka Nisula (Nisula 2011). Reijo Ylitalo, Marjo Ek ja Ilkka Nisula muodostivat kimppatalman edustajiston, joka käytti päätösvaltaa kimppahevosta koskevista asioista (Kimppavarsasopimus 2011).

Nelivuotiskauden 2013 päätteeksi hevonen myytiin sääntöjen mukaan korkeimmalla tarjotulla hinnalla, 40 200 eurolla, talli It's a Longshotille (Nisula 2013). Uusi omistajatalli koostuu kahdeksasta henkilöstä, joista suurin osa oli mukana jo aikaisemmassa Tuhannen Tallissa (Tukia 2013). Myyntiin mennessä karttuneet palkinto-tulot sekä myyntihinta maksettiin talman jäsenille. (Oulun hevostalman säännöt. Kimppavarsasopimus. 2011). Ruuna tienasi Tuhannen Tallin nimissä 37 100 euroa ja selvisi suurimpien ikäluokkalähtöjen Kriteriumin, Oulu Expressin ja Derbyn loppukilpailuihin (Tukia 2013.). Tuhannen Talli oli Suomen Ravitalman ohella "jättikimppojen" pioneeri tällä vuosikymmenellä (Haapamatti n.d.).

Kimpan tärkein tavoite oli tuottaa elämyksiä osakkailleen nuoren ravihevosen urakehityksen seuraamisen kautta. Hevosen kehitystä seurattiin sille perustetuilla omilla kotisivuilla, mediassa sekä kimpan osakkaat kutsuttiin Äimärautiolle, kun hevonen saavutti urallaan tietyn merkkipaalun, kuten esimerkiksi opetuslähtö ja koelähtö. Koska kimppa oli niin suuri, kokoon-tumiset hoidettiin keskitetysti järjestäjän taholta ja osakkaiden yhteydenot-topyynnöt kulkivat mediavastaavan kautta, kuten kimpan säännöissäkin oli määrätty. (Nisula 2011.)

Kimpanvetäjä Ilkka Nisulan mukaan kimpan kasaaminen lähti liikkeelle oululaisesta radiosta, jonka kanssa tehtiin sopimus, että hankitaan hieman mainosaikaa asialle ja kerrotaan asiasta lähetyksessä. Tämän jälkeen alkoi kuukauden myyntiaika toukokuun alussa 2011. Asiasta kerrottiin paikallises-sa mediassa ja Oulun raviradan viestintäkanavissa sekä ravitapahtumis-sa. Hevonen tuotiin Äimäraution raveihin 7.5.2011 näyttille ja kisojen ai-kana tuhat osuutta myytiin loppuun. Syntyi sosiaalinen ilmiö, jossa ihmisi-ä kiinnosti mahdollisuus omistaa osa hevosesta 50 eurolla ja ihan vain ihmetellä, että miten yhdellä hevosella voi olla niin paljon omistajia. Kaikki omistajat ovat yksityishenkilöitä, joille kimppa oli myös suunnattu. (Nisula, sähköpostiviesti 11.10.2013.) Kimpan säännöt ovat olleet kenen tahansa luettavissa ennen ostopäätöstä hevosen nettisivuilla tai raveissa keväästä 2011 asti (Nisula, sähköpostiviesti 6.2.2014).

5.2 Tutkimuksen toteutus

Laadin kysely- ja haastattelurungot toimeksiantajani yhteyshenkilöltä Suvii Louhelaiselta saamieni ajatusten pohjalta. Kyselyn kehittämisessä ja muokkaamisessa oli apuna myös kyseisen kimpan vetäjänä toimiva Ilkka Nisula, sekä ohjaava opettajani Terhi Thuneberg. Tarkoituksena oli selvittää oliko kimppa onnistunut, olivatko osakkaat tyytyväisiä, mitä kehittämistarpeita kimppatallitoiminnassa on ja mitä tulisi ottaa huomioon erityisesti uusia isoja kimppoja perustettaessa.

Toteutin kimppahevosen omistajille suunnatun kyselyn Webropol-kyselytyökalulla ja kyselylinkki lähetettiin saatekirjeineen Ilkka Nisulan toimesta Callela Longshotin omistajille sähköpostiin 22.11.2013. Kimpassa oli 854 osakasta. Kaikilta oli kimpan alkaessa pyydetty sähköpostiosoi-te kimppaan liittyviä tiedotuksia varten, joihin kysely lähetettiin. Vastaus-aikaa annettiin 15.12.2013 asti, mutta kyselylinkki pidettiin auki vielä viikko tämän jälkeen toiveena saada enemmän vastaajia. Hevoselle perus-tetuilla netti- ja Facebook-sivuilla mainittiin kyselystä, mutta linkkiä kyse-lyyn ei näillä kanavilla julkaistu, ettei kyselyyn olisi vastannut kimpan ul-kopuolisia ihmisiä. Vastanneiden kesken arvottiin kaksi Suomen Hippoksen kausikorttia raveihin kaudelle 2014.

Kimpanvetäjänä toimivaa Ilkka Nisulaa haastattelin 19.11.2013 Hippostal-lolla Espoossa. Hevosen ohjastajan ja toisena valmentajana toimivan Jan-ne Sorosen haastattelun hoidin keskustelemalla hänen kanssaan puhelimit-se 26.11.2013. Hevosen valmentajan Katja Melkon haastattelua en koke-

nut tarpeelliseksi, sillä Soronen vastasi myös hänen puolestaan ja Melkko oli haastatteluaikaan työnsä puolesta kiireinen.

6 HAASTATTELUTULOKSET

Haastattelin kimpanvetäjänä toimivaa Ilkka Nisulaa, sekä ohjastajana ja valmentajana toimivaa Janne Sorosta loppuvuodesta 2013. Suuremman painoarvon tässä tutkimuksessa annoin kimpanvetäjän haastattelulle ja valmentajien haastattelu jäi puhelimitse tehtynä suppeammaksi ja tukea antavaksi.

6.1 Taustatiedot ja resurssit

Ajatus kimpasta lähti Ilkka Nisulan mukaan liikkeelle Kuninkuusraveista 2010. Kuninkuusraveissa käy paljon lajista kiinnostuneita ihmisiä, jotka eivät muutoin käy raveissa. Haluttiin tehdä jotain uutta Kuninkuusravien jälkeen, kun laji oli ollut positiivisesti esillä kaupungissa ja kimpan ajateltiin olevan helppo mahdollisuus ihmisille kokea lisää.

Kimpanvetäjäksi lähtemiseen vaikutti Nisulan kokeilunhalu ja into tehdä jotakin lajin eteen. Lisäksi tiedotuspuoli vastasi Nisulan koulutusta. ”Koska ajatus Tuhannen Tallista oli osin minun, niin oli luontevaa olla konkreettisesti mukana toiminnassa”, hän mainitsi. Nisula ei saanut työstä taoudellista hyötyä, joten raha ei asiaan vaikuttanut.

Toimiminen kimpanvetäjänä oli Nisulalle aluksi kuin toinen työ, siihen meni illat ja viikonloput. ”Aluksi oli stressaavaa, kun ei tiennyt saako edes kimpaa kasaan. Kun hevonen oli hankittu ja homma saatu alkuun niin työ helpottui”, hän kertoi. Nykyään Nisulalla menee vain jokunen tunti viikossa kimpanvetäjänä toimimiseen. Hän ei koe kimpanvetäjänä toimimista työksi, koska se on hauskaa ja saa olla ihmisten kanssa.

6.2 Ennakko-odotukset ja niiden täyttyminen

Ilkka Nisulan mukaan ajateltiin, että jos homma toimii Ruotsissa (Rikstravet), niin miksei Suomessakin, ”haluttiin tehdä pilottihomma”. Nisula odotti kimpalta, että saisi tutustua uusiin ihmisiin ja tutustuttaa heitä lajiin. ”Ennakko-odotukset olivat positiiviset, vaikka ei voinut tietää varmaksi kiinnostuisivatko ihmiset edes.” kertoi Nisula.

Nisulan odotukset kimpasta olivat täyttyneet ja hänellä oli paljon enemmän positiivista kuin negatiivista sanottavaa. Erityisesti kysyntä yllätti hänet iloisesti, eikä hän olisi uskonut, että kiinnostusta olisi ollut niin paljon. Nisula on kimpan myötä tavannut monia uusia, mielenkiintoisia ihmisiä. Yllättävää hänen mukaansa on ollut se, että aikaa menee eniten innokkaimpien ja negatiivisesti suhtautuvimpien ihmisten kanssa. Lopuista, niistä keskiverto-suhtautuvista taas ei tiedä juuri mitään, ei edes sitä, ovatko he olleet tyytyväisiä.

Myös Janne Sorosen ennakko-odotukset kimpan suhteen olivat olleet hyvät ja he lähtivät Katja Melkon kanssa mielenkiinnolla mukaan, kun tällaista uutta oli kehitteillä ja mahdollisuus saada uusia harrastajia lajin pariin. Hevonen täytti heidän odotuksensa täysin ja Sorosen mukaan projekti yllätti positiivisesti, vaikka oli niin suuri. ”Rauhassa saatiin tehdä töitä hevosen kanssa”, hän mainitsi.

6.3 Onnistumiset ja pettymykset

Kysyessäni mitä onnistumisia kimpan aikana on kohdattu, mainitsi Ilkka Nisula ensimmäisenä Kriteriumin, Derbyfinaaliin pääsyn ja Oulu Expressin. Myös itse hevonen oli Nisulalle menestys, sillä ei olisi osannut ajatella, että hevonen olisi niin hyvä. Nisula mainitsi myös Vuoden raviteko 2012 -palkinnon, sillä se kosketti tekijöitä ja omistajia. Konkreettisten saavutusten lisäksi Nisula koki onnistumisiksi Sulon tuoman positiivisen medianäkyvyyden lajille, sekä hienot yhteisölliset hetket. ”Esimerkiksi Sulon opetuslähdössä oli katsomassa noin 2000 ihmistä, joista puolet tuli katsomaan Suloa. Aplodit hevosen päästessä maaliin olivat uskomattomat”, kertoi Nisula. Lisäksi Nisula kokee onnistumiseksi sen, että kimpan säännöistä on saatu pidettyä kiinni. ”Jos myynti saadaan onnistumaan, on kaikki mennyt hyvin”, mainitsi Nisula.

Pettymyksiä Nisula joutuu pohtimaan kauemmin. ”Bussireissuja hevosen kilpailuihin on tehty kolme, mutta aina ei ole kuitenkaan saatu ihmisiä lähtemään tarpeeksi, jotta retki olisi kannattanut” hän kertoo ja myöntää, että ”joskus on harmittanut jos ei ole saanut ihmisiä lähtemään”. Nisula on myös pettenyt siihen, ettei hän aina ole osannut kertoa tai selventää ihmisille asioita oikealla tavalla. Nisulalle tällaisia tilanteita on tullut erityisesti silloin, kun osa ihmisistä on kokenut pettymystä jos hevonen ei ole voittanut, vaikka sijoitus olisi ollut tilastollisesti todella hyvä. ”On ollut vaikea selventää ihmisille tällaisia asioita” hän sanoo.

Janne Soronen koki, että projektin aikana oli kohdattu sekä onnistumisia että pettymyksiä, mikä oli hänen mielestään ihan hyvä asia. Ensin kilpailusuoritukset lähtivät hyvin käyntiin, mutta sitten oli epäonnistuminen startissa ja pidempi tauko, Soronen mainitsi, ja sanoi hevosen kolmannen vuoden olleen kuitenkin erityisen hyvä. ”Tänä vuonna on taas mennyt huonommin, mutta ollaan päästy hyviin lähtöihin ja tavoite päästä derbyfinaaliin täyttyi” Soronen kertoi. Hevosen ruunaus keskellä kilpailukautta oli Sorosen mukaan asia, joka häiritsi vähän.

Kysyessäni onko valmennuksen kannalta eroa kuinka monta omistajaa hevosella on, kertoi Soronen, että omistajien määrä vaihtelee paljon. ”Jos kimppa on hyvin organisoitu, niin ei ole eroa.” Lisäksi hän kertoi, että onnistumisissa on kivaa kun tulee hyvä mieli suuremmalle joukolle ihmisiä.

6.4 Taloudellinen onnistuminen ja budjetti

”Budjetti on onnistunut siinä mielessä, että hevonen on pärjännyt ja rahaa on saatu takaisin” kertoi Ilkka Nisula. Projektin aikana oli, haastatteluni

hetkellä, kuitenkin kulutettu yli 50 000 euroa, mikä ei ollut Nisulan mukaan ihannetilanne. Nisula ei kuitenkaan kokenut asiaa epäonnistumiseksi, koska hevonen oli päässyt koviin lähtöihin, jolloin luonnollisesti myös kulut ovat olleet suuremmat. Nisulan mukaan esimerkiksi hevosen terveyteen on jouduttu satsaamaan enemmän ja kuljettamaan paljon joka paikkaan, kisoihin ja klinikalle. ”Jos hevonen onnistutaan myymään hyvään hintaan, voidaan olla tyytyväisiä”, hän mainitsi.

Nisula selvitti, että sitten, kun hevonen on myyty, tehdään tilitarkastus, jonka omistajat saavat sähköpostitse ja voivat siitä katsoa mihin rahaa on kulunut. ”Raviliigan 70 000 euroa on parempi budjetti kuin meidän 50 000” sanoi Nisula, mutta se riippuu hänen mukaansa täysin hevosesta.

Kysyin Nisulalta vielä myöhemmin sähköpostitse 10.3.2014, mitä olisi tapahtunut, jos budjetti jostain syystä olisi kimpan osalta kuitenkin ylittynyt. Nisula arveli, että 50 000 euroa olisi riittänyt huonon hevosen kanssa, sillä hevosen joka ei kilpaile, pitäminen on edullisempaa kuin sellaisen, joka kilpailee kovimmalla mahdollisella tavalla. Mutta jos rahat olisivat loppuneet, ongelma olisi ollut Nisulan, Reijo Ylitalon ja Marjo Ekin eli edustajiston. Heidän olisi ollut pakko hommata rahaa jostain, yhteistyösopimuksilla, ja hevonen olisi pitänyt elättää sekä valmennuttaa projektin loppuun saakka. Lisää rahaa omistajilta ei olisi voitu missään tapauksessa kerätä ja vuoden 2013 saakka olisi pitänyt jatkaa sääntöjen mukaisesti, Nisula selvensi.

6.5 Kehitystarpeet

Nisulan mielestä oli hyvä, että kimpassa on ollut tilinhoitaja, valmentaja ja tiedottaja erikseen, mutta hän olisi kaivannut myös muutamaa innokasta ”manageria” mukaan järjestämään tapahtumia. ”Esimerkiksi kilpailupäivinä aikani on välillä hyvin riittämätön”, hän kertoi. Tiimiin olisi siis kaivattu paria apukättä, jotka jakavat tietoa ihmisille ja järjestävät tapahtumia. Tiedotuspuoli, jota Nisula on hoitanut, sujui hänen mielestään hyvin. Hän kuitenkin pohti, että vaikka kuvia oli paljon, oli videoita kuitenkin liian vähän. ”Olisi voinut olla kivoja ”klippejä” mistä näkee mitä hevonen kulloinkin puuhailee, valmistautuu kisoihin ja niin edelleen” Nisula mietti. Yhteistapaamisiakin olisi hänen mukaansa voinut olla enemmän, erityisesti silloin kun hevonen on vaikkapa loukkaantunut eikä sitä pääse näkemään raveissa. ”On ollut hienoa, että valmentajat ovat olleet hyvin mukana, ei ole tarvinnut kalastella tietoa. Hyvä tiimi on tärkeä, sitä ei voi liikaa korostaa”, mainitsi Nisula.

Kysyessäni Janne Soroselta kimppaomistamisen kehitystarpeista, hän totesi, että muiden kannattaisi kopioida Sulon systeemi, kun toimi niin hyvin. ”Mielestäni kimpissa on ollut ongelmia siinä, ettei ole tehty tarpeeksi selviä pelisääntöjä.” Selvät pelisäännöt ovat Soroson mielestä tärkeä asia kimpan onnistumisen kannalta. ”Saadaan olla tyytyväisiä, kun päästiin kuitenkin joka vuosi ajamaan kilpaa. Kaikenlaista ongelmaa kun helposti sattuu ja usein voidaan päästä hevosen kanssa ajamaan vasta 5- tai 6 -vuotiaana.” Soronen myös mainitsi.

”Kimppatallitoiminta on erittäin tärkeää, koska tarvitsemme lisää hevosenomistajia” sanoi Nisula kysyessäni kimppatallitoiminnan tärkeydestä. Nisula pitää oleellisena sitä, että hevosenomistamista on mahdollista päästä kokeilemaan riskittömästi. ”Kimppojen ansiosta saadaan myös ravihin lisää kävijöitä”, hän täsmensi.

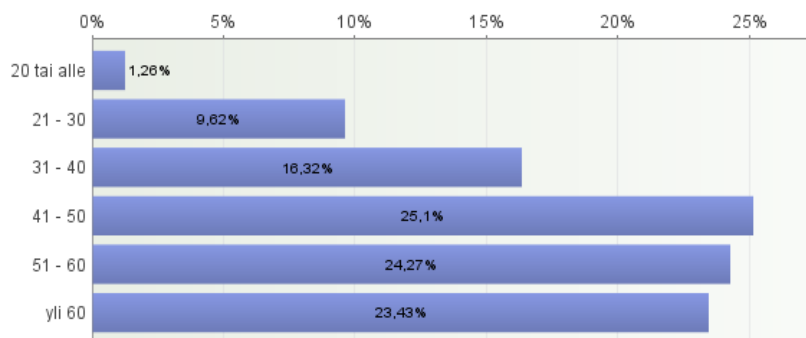
Ilkka Nisulaa kysyttiin Vermoon Raviliigan kimpanvetäjäksi, mutta hän ei voinut Hippoksessa työskentelynsä vuoksi ryhtyä toimeen. ”Aion kyllä olla jatkossakin mukana ravikimpoissa”, Nisula vakuutti. ”Olen onnellinen, että lähdettiin tekemään tätä projektia. Pienillä pettymyksillä ei ole väliä näiden onnistumisten ja kokemusten rinnalla”, Nisula mainitsi haastattelun loppuksi.

7 KYSELYTULOKSET

Kimpassa oli osakkaita 854 ja kysely lähetettiin jokaiselle sähköpostin välityksellä. Kyselyyn vastasi määräaikaan mennessä 242 henkilöä. Vastausprosentti oli 28,3.

7.1 Taustatiedot

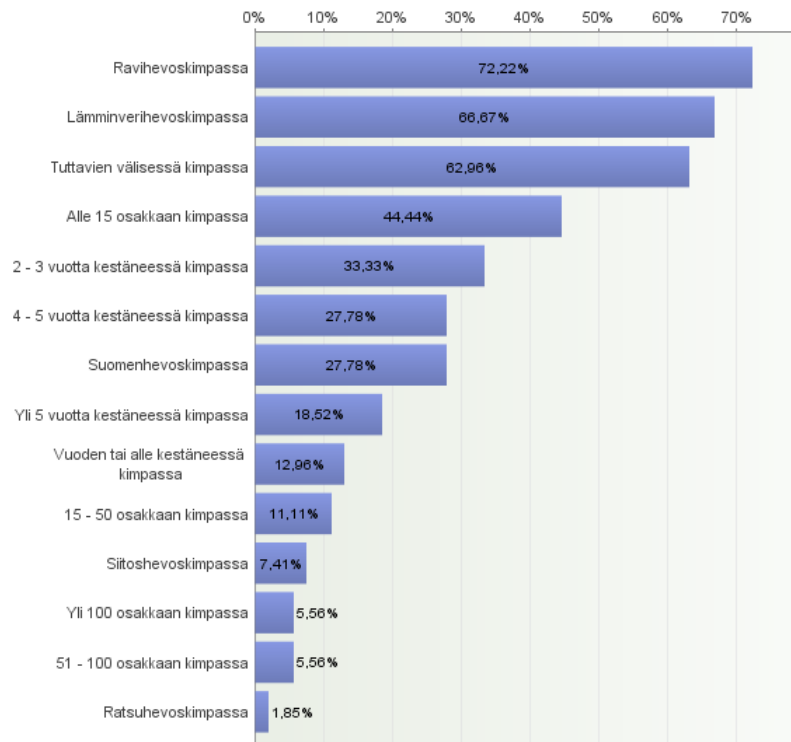
Vastaajista hieman yli puolet oli naisia, 55,3 ja miehiä 44,7. Vastaajien ikäjakauma oli selvästi painottunut 41-60-vuotiaisiin. Myös yli 60 vuotiaita oli paljon. Nuoria, 20 tai alle, oli vain muutama. (Kuvio 1.)

Kuvio 1. Vastaajien ikäjakauma.

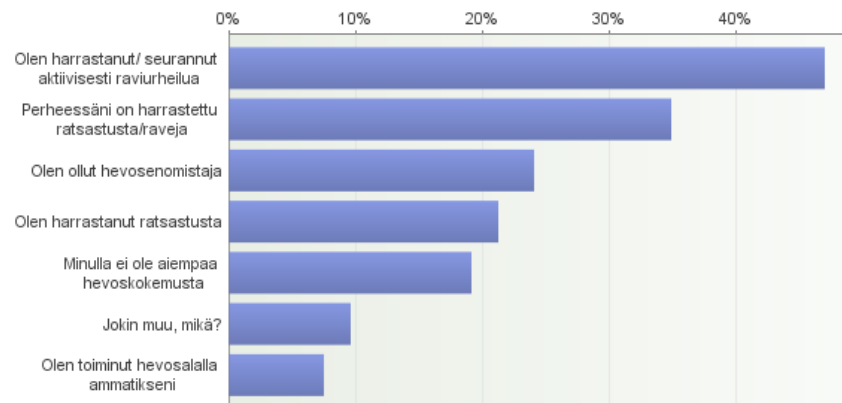
Vastaajista 77,4 % ei ollut ollut aiemmin mukana hevoskimpassa, 12,6 % useammassa kimpassa ja 10,0 % vain yhdessä kimpassa.

Kimpassa aiemmin mukana olleet olivat keskimäärin olleet mukana tuttavien välisessä tai alle 15 osakkaan lämminveriravurikimpassa kestoaltaan 2-3 vuotta. (Kuvio 2.) Vastaajia, jotka olivat aiemmin olleet mukana kimpassa, oli 54.

Kuvio 2. Jakauma siitä, millaisissa kimpoissa vastaajat ovat aiemmin olleet mukana. Vastaajat ovat voineet valita useita vastausvaihtoehtoja.

Kysyttäessä kimppalaisten aiempaa kokemusta hevosalalta vastaajat olivat useimmin harrastaneet/seuranneet aktiivisesti raviurheilua tai perheessä oli harrastettu ratsastusta tai raveja (Kuvio 3.).

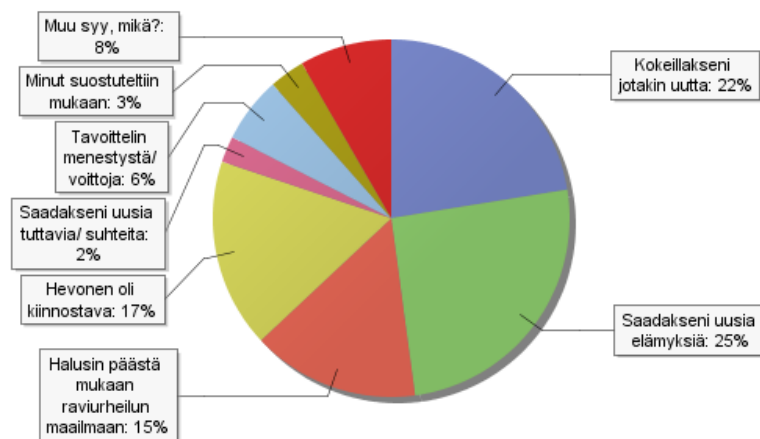
Kuvio 3. Vastaajien aiempi kokemus hevosalalta.

Avoimissa vastauksissa yleisimmin kerrottiin, että raviurheilua oli seurattu, tai raveissa käyty satunnaisesti, nuorempana harrastettu ratsastusta tai suvussa/ vastaajan lapsuudessa ollut hevosia. Osalla oli myös koulutus hevosalalta.

7.2 Kimppaan mukaan lähteminen

Kimppalaiset olivat yleisimmin kuulleet kimpasta lehdestä (28 %), tuttavalta (23 %), raviradalta (22 %) tai Internetistä (20 %). Vain 2 % oli kuulunut kimpasta radion välityksellä. Avoimissa vastauksissa (5 %) kimpasta oli pääsääntöisesti kuultu perheenjäseneltä tai kimppaosuus oli saatu lahjaksi.

Yleisimmät syyt kimppaan mukaan lähtemiseen olivat uudet elämykset, halu kokeilla jotakin uutta, halu päästä mukaan raviurheilun maailmaan ja kiinnostava hevonen (kuvio 4.).

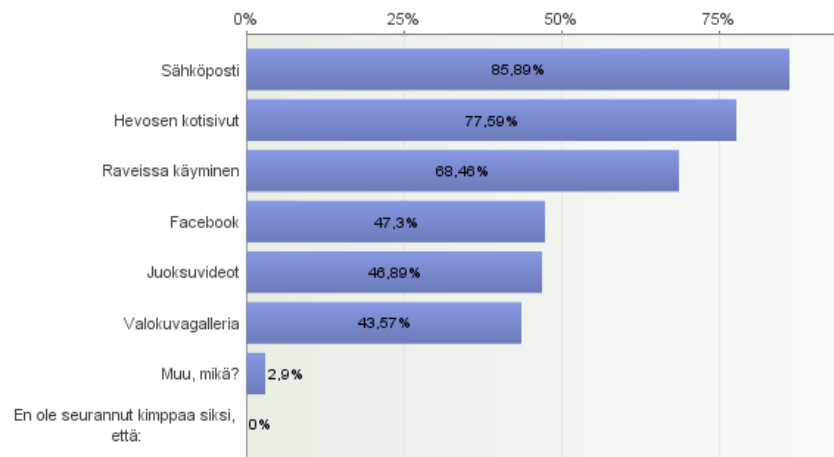
Kuvio 4. Vastaajien hevoskimppaan osakkaaksi lähtemisen syyt. Vastaajat ovat voineet valita 1 -3 vastausvaihtoehtoa.

Avoimissa vastauksissa yleisin kimppaan lähtemisen syy oli osuuden saaminen lahjaksi. Muita syitä olivat muun muassa hetken mielihohde, halu tukea hienoa ideaa/ hevosurheilua, päästä nauttimaan hevosnomistamisesta pienellä sijoituksella ja ihan vain ”hauska idea”.

Vastaajista 99,6 % oli sitä mieltä, että kimppaan oli helppo lähteä mukaan. Lähes kaikki myös vastasivat kimpassa mukana olemisen helpoksi. Henkilöt, jotka kokivat kimpassa mukana olon vain osittain helpoksi, mainitsivat syyksi halun vaikuttaa enemmän kilpailullisiin asioihin ja sen, että kimpassa tuntui olleen liikaa ihmisiä.

7.3 Kimpan seuraaminen ja tyytyväisyys tiedotukseen

Yleisimmät kanavat, joita kimpan seuraamiseen käytettiin, olivat sähköposti ja hevosen kotisivut (Kuvio 5.). Myös raveissa käyminen ja Facebook-sivut olivat suosittuja. Kaikkia kanavia käytettiin. Avoimissa vastauksissa esille tulivat Toto-tv/ ravilähetykset ja sanomalehdet. Esille tuli myös hevosen tapaaminen paikan päällä ja kimpan seuraaminen tuttavan välityksellä.

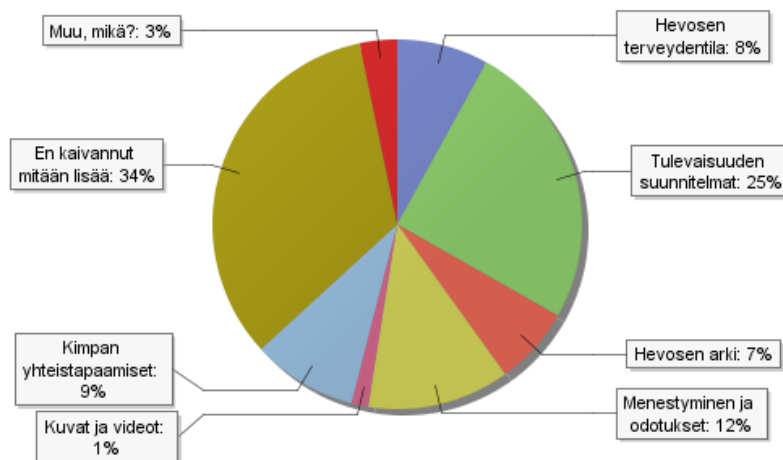

Kuvio 5. Vastaajien kimpnan seuraaminen eri tiedotusvälineiden kautta. Vastaajat ovat voineet valita useita vastausvaihtoehtoja.

Parhaimmat tiedottamisen välineet olivat vastaajien mielestä sähköposti, hevosen kotisivut ja Facebook sitä käyttäville. Osa koki sanomalehtiutiset ja raveissa käymisen tärkeiksi. Vastauksissa tuli myös ilmi, että kaikki tiedottamisen välineet tukivat vastaajien mielestä toisiaan ja tiedottamiseen oltiin tyytyväisiä. Huonoa palautetta ei tullut lainkaan. Kiitosta sai sähköpostiviesteihin ja Facebookiin laitettuja linkkejä esimerkiksi kuvagalleriaan tai juoksuvideoihin. Muutama vastaaja mainitsi, että videoita olisi voinut olla enemmän.

Vastaajista 87,9 % vastasi, että tiedotuksen sisältö vastasi heidän odotuksiaan, 11,7 % mukaan osittain ja yksi vastaaja, että tiedotuksen sisältö ei vastannut odotuksia.

Vastaajista 34 % ei kaivannut tiedottamiseen mitään lisää. Yleisimmin enemmän tietoa kaivattiin tulevaisuuden suunnitelmista (25 % vastaajista). (Kuvio 6.)

Kuvio 6. Vastaajien jakauma kysymyksessä ”Mistä olisit kaivannut enemmän tietoa?” Vastaajat ovat voineet valita useita vastausvaihtoehtoja.

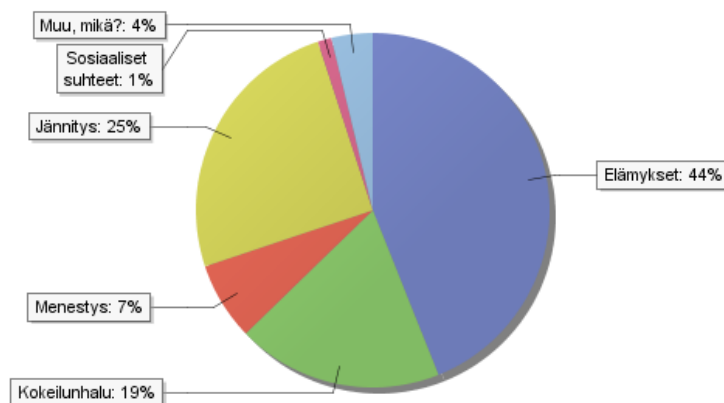
Avoimissa vastauksissa kävi ilmi, että enemmän tietoa olisi kaivattu kilpailusarjojen valinnasta/ suunnittelusta ja kilpailutaktiikasta, sekä yksityiskohtaisempaa tietoa hevosen treenaamisesta ja ajajan kommentteja lähtöjen jälkeen, sekä tulostauluja. Lisäksi olisi toivottu perustietoa ravi-/totoasioista.

Tiedotustiheyden ilmoitti sopivaksi 98,3 % vastaajista. Ei-vastauksissa, yksi olisi toivonut tiedotuksia kerran kahteen viikkoon ja toiset kerran viikossa tai useammin viikossa.

7.4 Muut kokemukset kimpasta

Suurin osa vastaajista (54,4 %) oli sitä mieltä, että kimppeä olisi voinut kestää kauemmin ja loput vastaajista kokivat kimppeä kestävän sopivaksi tai sen kestolla ei ollut heille merkitystä. Yksikään ei ollut sitä mieltä, että kimppeä olisi voinut kestää lyhemmän ajan.

Tärkeimmäksi asiaksi kimppeähevosomistuksessa koettiin elämykset. Toisena ja kolmantena tulivat jännitys ja kokeilunhalu. (Kuvio 7.)

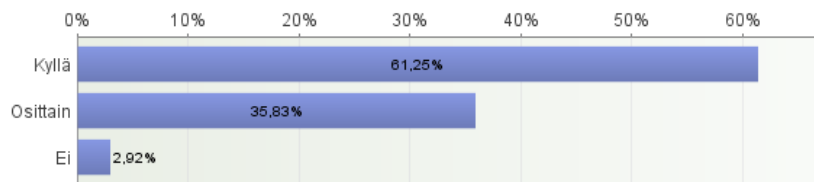
Kuvio 7. Vastaajien kokemus siitä, mikä kimppeähevosomistamisessa on ollut tärkeintä.

Avoimissa vastauksissa esille tuli tutustuminen varsasta ravihevoseksi - polkuun, hevosen kehityksen seuraaminen, raviurheilun ”aukeaminen” hevosen kautta, tutustuminen hevoseen, hankkeessa olo muiden mukana, omistussuhde upeaan eläimeen, sekä rakkaus hevosiin.

Vastaajista selvästi suurin osa, 73,4 % ei ollut saanut uusia tuttavuuksia kimppeämyyntiä. Uusia tuttavuuksia toivoi saavansa 27,1 %, ei toivonut 41,3 % ja loput 31,7 % eivät osanneet sanoa.

7.5 Kimppeämyynti

Vastaajien arvio kimppeämyynnin onnistumisesta asteikolla 1-5 oli 4,14 ja suurimman osan odotukset täyttyivät kimppeämyynnin suhteen (Kuvio 8.).

Kuvio 8. Vastaajien odotusten täyttyminen kimpan suhteen.

Kysymykseen ”Mihin et ollut tyytyväinen?” vastasi 104 henkilöä. Yleisimmin oltiin petettyneitä hevosen menestykseen erityisesti nelivuotiskaudella, starttien määrään/ hevosen kilpailuttamiseen, hevosen ruunaukseen tai ruunaamisen ajankohtaan, lyhyeen kimpan kestoon, kuskin suorituksiin, omaan ajanpuutteeseen/ henkilökohtaiseen aktiivisuuteen, yhteistaapaamisten vähyyteen ja mahdollisuuksiin nähdä hevosta, sekä vähäiseen tietoon voittorahojen jaosta/ hevosen myynnistä. Moni olisi toivonut mahdollisuutta jatkaa kimppaa päättymisajan jälkeenkin, siten, että kimppalaiset voisivat lunastaa osakkuutensa uudelleen.

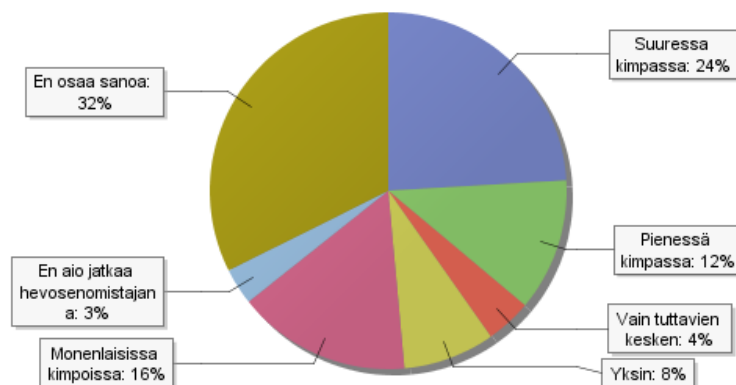
Monet olivat odottaneet parempia sijoituksia ja olivat sitä mieltä, että lähtöjä oli liian vähän ja riskejä olisi voitu ottaa enemmänkin. Yleisesti toivottiin, että hevonen olisi juossut enemmän paikallisissa ravitapahtumissa, jolloin olisi ollut enemmän mahdollisuuksia päästä sitä katsomaan. Hevosen olisi haluttu juosseen myös pienemmissä lähdöissä ja sitä kautta saavan rutiinia. Monissa vastauksissa esiintyi halu kokeilla toista ohjastajaa, eikä sitoutumista vain yhteen, osan mielestä liian kokemattomaan, ohjastajaan koettu hyväksi. Myös hevosen kilpailuohjelman laadinta ja kilpailujen ajoitus sai kritiikkiä. Yleisesti olisi haluttu tietää enemmän tehtyjen päätösten taustoista.

Yksittäisissä vastauksissa ihmeteltiin oheistuotteita, esimerkiksi t-paitojen, lippiksen ja mukien myymistä raviradalla kimpan hevosen nimellä ilman tuoton tuleamista kimppalaisille. Muutamaa vastaajaa harmitti muiden kimppalaisten negatiivinen asenne, jotkut pitivät kimpan luonnetta liian passiivisena ja parin vastaajan mukaan ”homma on lässähtänyt” loppua kohden. Muutaman mielestä tiedotuksessa puhuttiin välillä liikaa esimerkiksi hevosen tallikavereista ja yleisestä maailman menosta, jolloin itse hevosen kuulumiset ja suunnitelmat jäivät taka-alalle.

Kysymykseen ”Mihin et ollut tyytyväinen?” tuli myös paljon positiivisia vastauksia, joissa vastaaja vakuutti, ettei ollut mitään mihin olisi ollut tyytymätön.

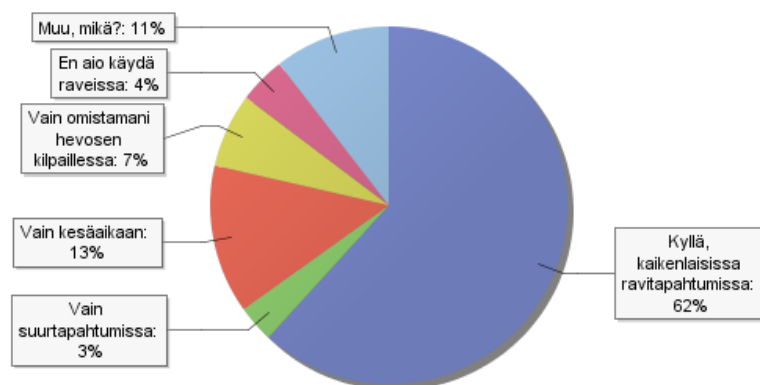
7.6 Tulevaisuuden kiinnostukset

Suurin osa vastaajista aikoi tulevaisuudessa jatkaa hevosenomistajana suuressa kimpassa tai ei osannut sanoa. Vain 3 % ilmoitti, ettei aio jatkaa hevosenomistajana. (Kuvio 9.)

Kuvio 9. Vastaajien aikomus jatkaa hevosen omistajana tulevaisuudessa.

Suurin osa vastaajista, 62 %, aikoi tulevaisuudessa käydä kaikenlaisissa ravitapahtumissa ja vain 4 % ei aikonut käydä raveissa (Kuvio 10.).

Kuvio 10. Vastaajien aikomus käydä tulevaisuudessa raveissa.

Avoimeen vastauskenttään vastanneet aikoivat käydä raveissa satunnaisesti, aikataulujen tai terveyden salliessa tai vain lähiradalla.

Vastaajista yli puolet, 53 %, oli valmiita sijoittamaan kimppehevoseen enemmän rahaa, 25 % ei ja 22 % ei osannut sanoa.

Vastaajista lähes kaikki, 90,8 % aikoivat seurata hevosta ja sen kilpailuja kimpun päättymisen jälkeenkin.

7.7 Vapaat kommentit ja parannusehdotukset

Kyselyyn tulleet vapaat kommentit olivat pääasiassa positiivisia ja kimppanvetäjä ja valmentajat saivat paljon kiitosta.

Vastaajat olivat olleet tyytyväisiä tiedotukseen ja hyvä tiedotus olikin heidän mielestään avainasemassa kimpun onnistumisessa ja sitä arvostettiin. Myös hevonen oli täyttänyt heidän odotuksensa. Suurella osalla vastaajista

elämykset, sekä hevosen kehittymisen seuraaminen olivat olleet pääasia kimpmaan liityttäessä ja nämä odotukset olivat täyttyneet. ”Kiva idea kaiken kaikkiaan, ja Sulon uraa on ollut mukava seurata. Samalla on saanut paremman kuvan, millaista raviurheilijan - hevosen - elämä on”, mainitsi eräs vastaaja. Vastaaajista suuri osa tuntui arvostavan sitä, että hevosen terveydentila otetaan huomioon eikä terveyttä ole vaarannettu ”rahan kiilto silmissä”.

Moni olisi toivonut kimpan kestävän ainakin vuoden pidempään. Monissa kommentteissa tuli ilmi toive, että kimppalaiset olisivat voineet lunastaa osuutensa uudelleen hevosen nelivuotiskauden lopuksi. Ehdotuksena oli myös, että kimppahevosen tulisi olla ostohetkellä kilpailukäinen, vähintään 3-vuotias. Hevosen kilpailemisesta olisi vastausten perusteella haluttu nauttia enemmän.

Suurelle osalle vastaajista hevosen kehityksen seuraaminen oli ”huvia koko rahalla”, eikä tienaaminen ollut kimpmaan ryhtyessä tavoitteena. Eräissä vastauksessa esiintyikin ehdotus, että ”hevosen mahdolliset jäljellä olevat palkkiot ja voittorahat voisi lahjoittaa vaikka lastensairaala-projektille.” Kaikki eivät kuitenkaan olleet tätä mieltä, ja kokivat, että enemmän olisi voinut tehdä menestyksen eteen. Tästä esimerkkinä kommentti: ”Näin isossa kimpassa tuntuu olevan mukana omistajia, joille kaikki hevosiin liittyvä on ihanaa ja Se riittää. Pitäisi erottaa menestykseen pyrkivät kilpahevosen omistajat ja ihanat polle ihmiset”

Vastauksissa hyvinä ehdotuksina tulevaisuuden varalle nousi hevosen myynti mediatapahtumana esim. huutokauppa t75 raveissa, sekä pitkäjänteisempien kimppojen kehittäminen, jolloin osallistujia olisi vähemmän ja hinta luonnollisesti hieman korkeampi. Osa koki tuhannen omistajan kimpan liian suureksi ja toivottiin enemmän 100 - 300 hengen kimppoja. Myös enemmän mahdollisuuksia hevosen näkemiseen toivottiin, esimerkiksi järjestettyjä tallikäyntejä. Lisäksi moni olisi toivonut kustannusten seurantaa, siis mahdollisuutta nähdä sopivin väliajoin mihin kaikkeen rahaa kului. Kilpailullisiin asioihin olisi haluttu vaikutusmahdollisuuksia, esimerkiksi äänestyksin.

Monissa vastauksissa kimppatallitoimintaa pidettiin tärkeänä hevosurheilun kannalta ja lisää samanlaisia kimppoja toivottiin jatkossakin. Tästä esimerkkinä kommentti: ”Hyvä idea tämä on ja toivon että jatkossakin tällaisia järjestetään, myös suomenhevosen ympärillä. Esimerkiksi pitempi kimppatallitoiminta: kohti kuninkuus/ kuningatar kilpailua...” Myös median merkitystä korostettiin ja joissakin kommentteissa vihjattiin, että enemmänkin kimppatallit voisivat olla näkyvillä vaikkapa paikallislehdissä.

Vastauksissa tuli paljon myös pieniä arjen vinkkejä tulevaisuuden varalle, esimerkiksi ”Enemmän kuvia ja videota hevosen arjesta ei olisi haitannut ollenkaan. Tarhakamera voisi olla silloin kun hevonen ulkona ja karsinakamera kun sisällä. Kypäräkamerakuvaa rattailta.”, ”Osakaskortti kaikkine pienine etuineen oli hyvä ja toimiva idea. Sellaista kannattaa käyttää kaikissa kimpoissa.”, sekä ”Pari kertaa vuodessa voisi olla järjestetty tallikäynti, jossa voisi tutustua hevosen olosuhteisiin tallilla ja tree-

niin. Aloittelijat olisivat varmasti kiinnostuneita näkemään hevosen ruutiinasioita, kuten valjastukset ja mitä kaikkea hevosen kanssa touhutaan päivän aikana. Osaisivat sitten arvostaa valmentajan työtä ja olisivat sen jälkeen vähän valmiita maksamaan hevosen eteen tehdyistä asioista.”

Moni vastaaja toivotti lopuksi ”Sulolle” hyvää menestystä ja loppuelämää. Eräässä vastauksessa esiintyi toive, että hevosen kuulumisia voisi jatkosakin seurata jostakin, esimerkiksi silloin tällöin sähköpostitse tai hevosen kotisivuilta.

Vastauksissa toistui myös samoja asioita kuin avoimen kysymyksen ”Mihin et ollut tyytyväinen?” vastauksissakin, mutta niitä en ole tässä kohtaa erityisesti huomionnut. Lisäksi lainatessani eri ihmisten vastauksia olen saattanut poistaa niistä osia tai lyhentää niitä.

8 TULOSTEN TARKASTELU

Arvioin toteuttamani kyselyn onnistumista, vertailin kyselyn tuloksia vastaajaryhmittäin hyödyntäen ristiintaulukointia, sekä arvioin kimpan onnistumista ja kimppaomistamisen kehitystarpeita haastattelu- ja kyselytulosten perusteella. Vertailin saamiini tuloksia myös Tiina Majurin saamiin kyselytuloksiin vuodelta 2010.

8.1 Kyselyn onnistumisen arviointi

Kyselyyn vastasi kimppalaisista lähes neljäsosa. Vastausprosentti on mielestäni riittävä luotettavan arvion muodostamiseen kimppasta. Voi olla, että kyselyyn vastanneita olisi ollut vielä enemmän, jos asiasta olisi muistuteltu aktiivisesti.

Kyselyyn vastanneet olivat pääasiassa keski-ikäisiä ja tätä iäkkäämpiä. Joukossa oli vain vähän nuoria. Kysyessäni kimpanvetäjä Ilkka Nisulalta (sähköpostiviesti 28.1.2014) hänen ajatuksiaan kimppalaisten todellisesta ikäjakaumasta selvisi, että nuorten osuus ei vastaa todellisuutta. Yllättävää ei kuitenkaan ollut, että 41 – 60 -vuotiaita on paljon. Ilmeisesti nuoret eivät ole jaksaneet vastata tai ovat kyllästyneet kimppaan matkan varrella jostain syystä vanhempia enemmän. Nisulan mukaan moni osti osuuksia esimerkiksi lapsenlapsilleen, mikä saattaa näkyä tuloksissa. Useampi kyselyn vastaaja on saattanut vastata lapsenlapsensa puolesta omilla tiedoillaan. Miehiä ja naisia kyselyyn vastasi lähes saman verran, mikä lienee lähellä kimpan todellista sukupuolijakaamaa.

Mielestäni kysely oli sisällöltään onnistunut ja sen avulla saatiin hyödyllisiä tuloksia. Kyselyssä olisi kuitenkin voinut kysyä tarkemmin olisivatko kimppalaiset toivoneet enemmän tallivierailuja ja yhteisiä illanviettoja tai vastaavia tapahtumia. Viitteitä tästä sain kuitenkin muiden vastausten kautta. Lisäksi kaikki vastaajat eivät jostakin syystä olleet vastanneet kaikkiin kysymyksiin. Esimerkiksi sukupuolensa ilmoitti 237 vastaajaa. Jälkeenpäin ajateltuna olisi voinut olla järkevää merkitä kysymyksiä pakollisiksi. Lisäksi pari kyselyyn vastannutta oli ilmeisesti ymmärtänyt ky-

symyksiä väärin, tai sekoittanut kyselyn johonkin toiseen kimppaan avoimien vastausten perusteella.

8.2 Eri vastaajaryhmien vertailu

Tarkastellessani eri vastaajaryhmiä, huomasin, että miesvastaajista selvästi suurin osa oli yli 60-vuotiaita, kun taas naiset olivat tasaisemmin eri-ikäisiä, keskimäärin 41 - 50 -vuotiaita.

Eroja sukupuolten välillä näkyi myös siinä, että naisten aiempi hevoskokemus oli miehiä vaihtelevampi ja 20 % naisvastaajista oli harrastanut aiemmin ratsastusta. Miehet selvästi useimmin olivat seuranneet raviurheilua aiemmin, ja kuulleet kimpasta useimmin raviradalta. Miehet myös olivat innokkaampia raveissa kävijöitä kuin naisvastaajat, mikä voidaan päätellä siitä, että he myös useimmin seurasivat kimppaa ja hevosta käymällä raveissa, sekä aikoivat myös tulevaisuudessa käydä erilaisissa ravitapah-tumissa todennäköisemmin kuin naiset.

Miehet olivat naisia useammin saaneet tuttuja kimpan myötä. Tämä saattaa selittyä sillä, että he olivat innokkaampia käymään raveissa ja siten myös tutustuneet uusiin ihmisiin enemmän kuin naiset. Naiset, useammin kuin miehet, eivät aikoneet jatkaa hevosen omistajana, aikoivat jatkaa yksin tai eivät olleet varmoja jatkamisestaan hevosen omistajana.

Huomasin eroja sukupuolten välillä myös kohdan ”mihin et ollut tyytyväinen?” avoimissa kysymyksissä. Miehet olivat vastauksissaan pitkälti samoilla linjoilla; kun taas naisten vastaukset vaihtelivat joka suuntaan äärimmäisen positiivisista kommenteista hyvinkin kärkkäisiin kannanottoihin. Naisten kommenttien vaihtelevuus saattaa selittyä sillä, että heidän ikäjakaumansakin oli laajempi kuin miesten. Naisten kommenteissa huomioni herätti se, että jotkut olivat tunteneet itsensä ulkopuoliseksi kimpassa. Miesten kommenteissa tällaista ei ilmennyt lainkaan. Naiset myös useimmin olisivat toivoneet mahdollisuuksia hevosen tapaamiseen ja yhteisiä tapaamisia, kun taas miesten vastauksissa ei tällaisia toiveita juuri esiintynyt. Tyytyväisyydessä tiedotukseen erot sukupuolten välillä olivat pienet.

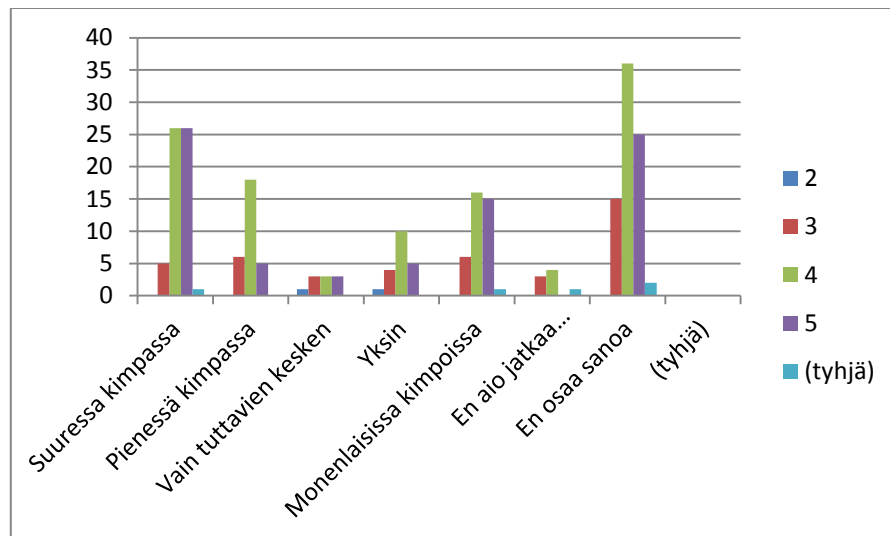
Mielestäni selvin ero sukupuolten välillä ikäjakauman jälkeen oli heidän valmiutensa sijoittaa hevoseen rahaa. Miehistä 71 % oli valmis sijoittamaan kimppehevoseen enemmän rahaa, kun taas naisista vain 38 %. Tarkastelin myös eri ikäryhmien vastauksia kysymykseen, mutta erot eivät olleet niin suuret kuin sukupuolten väliset. Ikäryhmätarkastelussa yli 60-vuotiaat olivat innokkaampia sijoittamaan enemmän, mutta mielestäni tämä selittyy sillä, että heistä suurin osa oli miehiä. Miehet olivat lähes yhtä innokkaita sijoittamaan iästä riippumatta.

Tarkastellessani eri ikäryhmien vastauksia, selvin ero oli kimpan seuraamisessa. Alle 30-vuotiaista 91 % ja yli 60-vuotiaista 21 % seurasi kimppaa Facebookista. Voidaan päätellä, että mitä vanhempi vastaaja oli, sitä epätodennäköisemmin hän seurasi kimppaa Facebookin välityksellä.

Eri ikäluokilla oli hieman erilaiset kiinnostuksen kohteet. Nuoret, alle 30-vuotiaat, useimmin halusivat tietää enemmän hevosen arjesta ja enemmän kuvia ja videoita. Yli 50-vuotiaita kiinnosti tietää enemmän tulevaisuuden suunnitelmista, sekä hevosen terveydentilasta, kun taas 31 – 50 -vuotiaat olivat terveydentilan sijasta enemmän kiinnostuneita kuulemaan menestyksestä ja odotuksista. Alle 30-vuotialla tärkein syy lähteä mukaan kimppeen oli kiinnostava hevonen, kun taas vanhemmat useimmin vastasivat ensimmäisenä elämykset.

Ristiintaulukoimalla eri-ikäisten vastaukset kysymykseen ”miksi lähdit osakkaaksi hevskimppaan?” ei voinut todeta, että eri-ikäisillä olisi ollut kovin erilaisia syitä mukaan lähtemiseen. Iällä ei myöskään voitu todeta olevan vaikutusta siihen, aikoiko henkilö jatkaa hevosenomistajana tulevaisuudessa. Ristiintaulukoimalla kysymykset ”Miksi lähdit osakkaaksi hevskimppaan?” ja ”Täytyivätkö odotuksesi kimpun suhteen?” voidaan varmuudella todeta vain, että niiden, jotka lähtivät kimppeen mukaan tavoitellakseen voittoja/menestystä, odotukset olivat harvemmin täyttyneet täysin.

Kysymysten ”Aiotko tulevaisuudessa jatkaa hevosenomistajana?” ja ”Täytyivätkö odotuksesi kimpun suhteen?” ristiintaulukoinnista voidaan päätellä, että ne, joiden odotukset olivat kimpun suhteen täyttyneet, aikoiivat muita todennäköisemmin jatkaa suuressa kimpussa myös tulevaisuudessa. Niistä vastaajista, joiden odotukset kimpun suhteen eivät täyttyneet, yksikään ei aikonut jatkaa suuressa kimpussa. Tämä ristiintaulukointitulos ei yllättänyt. Tulos varmistui ristiintaulukoimalla ”Arviosi kimpun onnistumisesta asteikolla 1-5” ja ”Aiotko tulevaisuudessa jatkaa hevosenomistajana?” kysymysten vastaukset keskenään. Kimpulle arvosanaksi 5 antaneista yksikään ei vastannut, ettei aio jatkaa hevosenomistajana. Arvosanan 5 antaneista myös suhteellisesti harvempi oli epävarma jatkamisestaan hevosenomistajana, kuin muun arvosanan antaneet. (Kuvio 11.)

Kuvio 11. Vastanneiden arvio kimpun onnistumisesta asteikolla 1-5 suhteessa siihen, miten he aikoiivat jatkaa hevosenomistajina tulevaisuudessa.

Uusia tuttavuuksia kimppaan myötä eniten saivat yli 60-vuotiaat (44 %) ja he myös useimmin toivoivatkin saavansa uusia tuttavuuksia (42 %). Vanhemmat kävivät raveissa keskimäärin enemmän kuin nuoret, mikä saattaa myös selittyä sukupuolierolla: suurin osa iäkkäistä vastaajista oli miehiä. Voidaan myös tehdä johtopäätös, että nuoret vanhempia enemmän olisivat kaivanneet järjestettyjä tapaamisia saadakseen uusia tuttavuuksia, kun taas vanhemmat olivat oma-aloitteisempia, mikä saattaa myös selittyä kokemuksella. Vastausten perusteella ei selvästi voida päätellä, olivatko vanhemmat selvästi useimmin käyneet raveissa ennen kimppaan liittymistä kuin nuoret tai miehet enemmän kuin naiset. Mutta avoimien vastauksien, sekä aiemman hevospöytäkokemuksen perusteella voisi päätellä näin. Kuitenkin, kaikissa ikäryhmissä ja myös sukupuolten välillä oli lähes yhtä paljon henkilöitä, joilla ei ollut aiempaa hevospöytäkokemusta.

Tarkastelin vastaajia, jotka olivat valinneet sosiaaliset suhteet tärkeimmäksi kimppaomistamisessa. Näistä 66,7 % oli miehiä ja kaikki yli 51 -vuotiaita. Kaikki sosiaaliset suhteet tärkeimmäksi vastanneet olivat saaneet uusia tuttavuuksia kimppaan liittymisen myötä, sekä seurasivat kimppaa käymällä raveissa. Kaikki näistä aikoivat myös jatkaa hevosomistajana jatkossa, käydä kaikenlaisissa ravitapahtumissa, sekä olivat valmiita sijoittamaan kimppahevoseen enemmän rahaa. Mielenkiintoista oli, ettei vastanneista kenelläkään kimppaan mukaan lähtemisen syynä ollut ”saadakseni uusia tuttavuuksia/suhteita”. Tästä voisi päätellä, että uusia tuttavuuksia kimppaan myötä saaneet osasivat pitää sosiaalisia suhteita arvossa myöhemmin.

Vertailin kyselystä saamiani tuloksia Tiina Majurin opinnäytetyön tuloksiin vuodelta 2010, jossa tarkasteltiin kimppaomistajuuden nykytilaa kimppahevosenomistajille, kimppaan vetäjille ja ammattivalmentajille erikseen suunnatuissa kyselyissä. Vertailusta voi huomata, että kimppahevosenomistajille suunnattuun kyselyyn vastanneet miehet olivat keskimäärin vanhempia kuin naiset myös Tiina Majurin tuloksissa. Huomiota herättävä ja osittain yllättävä kyselytulos oli, että miehille oli naisia tärkeämpää sosiaalinen toiminta ja uusiin ihmisiin tutustuminen ja naisille tärkeämpää omistamisen vastuun jakaminen. Naiset olivat, vuonna 2010, miehiä useimmin mukana kimpoissa, joissa oli heille ennestään tuttuja ihmisiä. Tämä saattaa selittää sen, että naiset olivat miehiä vähemmän saaneet tuttavuuksia myös Tuhannen Tallin myötä ja voidaan päätellä, että naiset eivät yleisesti ole yhtä rohkeita hankkimaan uusia tuttavuuksia kuin miehet. Saamissani tuloksissa naiset kuitenkin toivoivat enemmän yhteisiä tapaamisia kuin miehet, joten kiinnostusta uusien ihmisten tapaamiseen kuitenkin löytyi. Yleensä näiden toiveiden taustalla oli kuitenkin myös halu tavata enemmän kimppahevosta.

Lisäksi Majurin tuloksista todettiin, että sosiaalista toimintaa tärkeänä pitävät hakeutuvat sellaisiin kimppoihin, joissa sitä järjestetään aktiivisesti. ”Toisaalta on myös mahdollista, että sosiaalinen toiminta on noussut yhdeksi tärkeimmistä syistä kimppahevosen omistamiselle sen johdosta, että oman kimppaporukan kesken on onnistuneesti järjestetty sosiaalista toimintaa.” Totesi Majuri opinnäytetyössään. Myös Tuhannen Tallista saatujen tulosten perusteella voidaan tehdä vastaava havainto, aktiivisesti

kimppaa seuranneet, raveissa käyvät ja uusia tuttavuuksia kimppaan myötä saaneet pitivät sosiaalisia suhteita enemmän arvossa.

8.3 Kimppaan onnistumisen arviointi

Sekä kimppaanvetäjän ja valmentajien haastattelun, että kimppalaisille suunnatun kyselyn avulla voidaan päätellä, että kimppa oli onnistunut. Kimppaan onnistumisesta kertoo mielestäni erityisesti se, että vastanneet olivat antaneet kimppaan asteikolla 1- 5 arvostukseksi 4,13 ja vain 3 % ei aikonut jatkaa hevosomistajana jatkossa. Vastanneista 8 % aikoi jatkaa hevosomistajana yksin, mikä ei mielestäni ole suuri lukema tai pois sulje mahdollisuutta, että henkilö saattaisi lähteä myös kimppaan uudelleen mukaan.

Onnistumista kuvastaa mielestäni myös se, että tyytymättömyyden kohteena vastanneilla olivat pääasiassa vain henkilökohtaiset mielipiteet, esimerkiksi hevosen ruunaamisesta tai kilpailuttamisesta, joihin suuressa kimppaan yhdellä ihmisellä ei paljon vaikutusvaltaa tiedettävästi ole. Tyytymättömyyden kohteet saattavat kuitenkin jossain tapauksessa kieltä siitä, että vastaajalla on ollut kimppaan lähtiessään uskomus voivansa vaikuttaa tehtyihin hevosta koskeviin päätöksiin ja uskomus saavuttavansa voittoja kimppaan myötä. Kimppaan säännöt ovat olleet nähtävillä ja kenen tahansa luettavissa ennen ostopäätöstä netissä tai raveissa. Näistä säännöistä käy selvästi ilmi esimerkiksi se, että kimppavarasaa koskevat päätökset tekee kimppatallin edustajisto, ja että kimppaan tarkoituksena ei ole tuottaa osakkailleen rahallista hyötyä. (kimppavarasasopimus, 2011.) ”Mihin et ollut tyytyväinen?” kysymykseen tulneiden vastausten perusteella voidaankin päätellä, että kaikki eivät ole kimppaan sääntöjä lukieneet tai sisäistäneet kimppaan mukaan lähtiessään.

Kyselyyn vastanneet olivat olleet erityisen tyytyväisiä tiedotukseen. Tiedotus oli ollut aktiivista; tiedotuksia oli riittävän usein ja eri tiedotuskanavien kautta, suosituimpana sähköposti, Facebook ja hevosen nettisivut, tukivat toisiaan. Voidaan huomata, että kimppalaiset olivat kiinnostuneita hevosen kuulumisista aina arkiaskareita ja kotona treenaamista myöten. Myös kimppaanvetäjä koki onnistuneensa tiedotuksessa ja valmentajat olivat tyytyväisiä tiedonkulkuun.

Tulosten perusteella kimppaan oli mukana paljon eri asioista kiinnostuneita ihmisiä, jotka olivat liittyneet kimppaan myös erilaisista syistä. Mielestäni kimppaan onnistumista kuvastaa erityisesti se, että kaikki erilaisiin vastaajaryhmiin kuuluvat henkilöt olivat yhtä lailla tyytyväisiä kimppaan. Voidaan todeta, että tiedotuksessa oli hyvin osattu huomioida erilaiset ihmiset.

8.4 Kimppaanomistamisen kehityskohteet tulosten perusteella

Yleisesti oltiin sitä mieltä, että kimppa oli liian lyhyt ja kaikki jäi kesken. Avoimissa vastauksissa hyvä esille tullut ajatus tulevaisuuden varalle oli kimppalaisten mahdollisuus lunastaa osuutensa halutessaan uudelleen. Tällöin kimppaan tyytymättömät lähtisivät ja saisivat mahdolliset hyvitykset osuudestaan ja heidän tilalleen etsittäisiin uudet osakkaat tai osuuden

hintaa nostettaisiin osakasta kohti. Myös ajatus hevosen myynnistä suurena mediatapahtumana oli kiinnostava. Lisäksi eräässä avoimessa vastauksessa esille tuli ajatus ”hyväntekeväisyyskimpasta”, jossa saavutetut varat voisi lahjoittaa vaikkapa lastensairaalaprojektille. Mielestäni tämä sopisi mainiosti suureen kimpmaan, jossa alkupanos on pieni ja osakkaat eivät toivo rahallista hyötyä itselleen.

Vaikka tiedotukseen oltiin tyytyväisiä, kyselyn perusteella siihen olisi voinut sisällyttää myös kustannusten seurantaa, tietoa kilpailutaktiikasta ja hevosen treenauksesta, ajajan kommentteja, sekä raviurheilusta tietämättömämmille perustietoa esimerkiksi Toto-pelaamisesta. Tiedotuksen sisällössä olisi siis vielä löytnyt parantamisen varaa ja tiedotukseen olisi voinut osallistua useampia henkilöitä, vaikkapa ”vierailevia tähtiä”, monipuolisuuden ja eri näkökulman aikaansaamiseksi. Tällöin kimpanvetäjän urakkakin olisi jälleen helpottunut.

Vastaajista osalla oli toiveita, että yhteistapaamisia olisi järjestetty useammin. Kimpanvetäjän haastattelussakin kävi ilmi sama asia ja toteamus, että pari apulaista järjestelyissä ei olisi ollut pahitteeksi. Esimerkiksi tapaamisissa ja hevosen juostessa ei kimpanvetäjälle jäänyt paljon aikaa omistajien jututtamiseen ja informoimiseen. Perustettaessa uusia kimppoja voisikin olla hyvä jo etukäteen tiedustella ja sopia jos löytyisi sopivia henkilöitä järjestämään yhteisiä tapaamisia ja avustamaan niissä.

Vastaajista osa olisi halunnut enemmän vaikutusmahdollisuuksia hevosen kilpailuttamiseen ja moni oli kiinnostunut vain hevosen kehittymiseen ja menestymiseen liittyvistä asioista, ei niinkään muusta sosiaalisesta oheistoiminnasta. Toinen vastaajaryhmä taas nautti pelkästään hevosen elämän seuraamisesta ja sosiaalisesta mukana olosta kimpassa, johon menestyksen tavoittelu ei kuulunut lainkaan. Tulevaisuudessa voisi olla mahdollista luoda eri ryhmille suunnattuja kimppoja. Esimerkiksi nuoret, iäkkäät, ammattimaiset ja menestystä tavoittelevat tai pelkästään yhteisöllisyyttä ja elämyksiä tavoittelevat kimpat? Menestystä ja vaikuttamismahdollisuuksia toivoville kimpपालaisille voisi sopia pienempi, samanhenkisiä ihmisiä sisältävä kimppa. Tämä tietysti vaatisi myös suuremman rahapanoksen, mutta kyselyn perusteella moni olisikin valmis satsaamaan hevoseen enemmän rahaa.

Kohderyhmää voisi miettiä kimppaa markkinoitaessa. Kohderyhmien avulla kimpmaan saataisiin mukaan samanhenkisiä ihmisiä, jolloin kimpपालaisten välille voisi syntyä myös paremmin sosiaalisia suhteita. Tässä kimppassa suurin osa ei ollut saanut tuttavien kimpan myötä. Kysely kuitenkin osoittaa, että tuttavien saaminen ei ollut suurimman osan tarkoituksaan kimpmaan ryhdyttäessä. Kysymyksessä ”Toivoitko saavasti uusia tuttavien kimpan myötä?” lähes kolmasosa oli valinnut vastausvaihtoehdon ”en osaa sanoa”, mikä mielestäni kertoo siitä, ettei vastanneilla kuitenkaan ollut mitään uusia tuttavien vastaan ja moni saattoi myös ”salaa” toivoa tutustuvansa uusiin ihmisiin. Paremmilla kohderyhmillä ja tapahtumien aktiivisemmalla järjestämisellä myös sosiaalisuus voisi korostua ja uudet tuttavat saattaisivat myös innostaa ihmisiä pysymään hevosurheilun parissa pidempään. Moni oli saanut osuuden hevoseen lahjaksi ja mielestäni tätä

voisi myös hyvin hyödyntää muiden suurien kimppojen markkinoinnissa, mainostamalla kimppaa esimerkiksi joulun tai vaikkapa äitienpäivän alla.

Osalla kyselyyn vastanneista oli epäselvyyksiä ja väärää tietoa oheistuotteiden myynnistä kimpan nimissä. Kimpan tuotteita ei kuitenkaan myyty raviradan hyödyksi, toisin kuin vastanneista osa luuli, vaan rahat menivät kimpan tilille. Kate oli Ilkka Nisulan mukaan huono, mutta pienet tulot menivät Sulon ”porkkanarahoiksi”. Tuotemyynnin idea oli saada vähän väriä raveihin ja tarjota ihmisille fanittamisen mahdollisuutta. (Nisula, sähköposti 4.2.2014.) Moni myös kaipasi talousasioiden seurantaa ja tietoa siitä, mihin rahaa oli mennyt. Myynnin jälkeen omistajille toimitettiin tiliöinti, josta ilmenivät kaikki hevosen tulot ja menot projektin ajalta, kuten kimpan säännöissäkin mainittiin (Nisula, sähköposti 4.2.2014). Monelle kimpan päättymiseen liittyi paljon epätietoisuutta, esimerkiksi miten myynti tapahtuu ja mitä sen jälkeen. Siitä, miten hevosen myynti tapahtuu, olisikin voinut tiedottaa tarkemmin hyvissä ajoin, tai selvittää asiaa jo kimppaa perustettaessa aina kimpan säännöissä asti.

Vertailin kyselystä esille tulleita kehittämiskohteita Tiina Majurin opinnäytetyössä esille tulleisiin asioihin. Tiina Majurin kyselyissä oli noussut esille kimppahevosten markkinointi suuremmalle yleisölle ja medianäkyvyyden saaminen lähestymällä aktiivisesti paikallislehtiä esimerkiksi tiedotteilla hevosen menestymisestä ja edesottamuksista, sekä muilla tarinoilla kimppaomistamisesta. Omien havaintojeni varjossa kimppaomistaminen voisi myös nykyään olla vielä enemmän esillä sekä alan lehdissä, että valtakunnallisissa ja paikallislehdissä. Tiina Majurin opinnäytetyössä esiintynyt ajatus, että Hevosurheilulehdessä olisi palsta, jossa kerrotaan säännöllisesti vaikkapa muutaman kimpan kuulumisista oli kiinnostava.

Majurin opinnäytetyössä nousi mielestäni ylitse muiden esille ajatus internet-sivustosta, johon kerättäisiin keskitetysti tietoa kimppaomistamisesta, esimerkiksi tietopaketti kimpan perustamisesta, ohjeita kimpan vetämiseen ja myyntipalsta kimppahevosille. Majurin opinnäytetyön julkaisun jälkeen meneillään olevassa hevosenomistamisen kehittämishankkeessa on toteutettu www.hevosenomistaja.fi kotisivut, joissa on kattavasti tietoa kimppaomistamisesta. Sivuilla olisi mielestäni vielä paljon kehittämispotentiaalia. Myös ajatus hevosen kotisivuille luodusta keskustelupalstasta kimpan sisäiselle keskustelulle, johon asianosaiset voivat kirjautua, oli hyvä.

Majurin saamista kyselytuloksissa Suomen Hippos ry:ltä, raviradoilta, Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry:ltä, sekä Fintoto Oy:ltä toivottiin nykyistä enemmän tukea ja kannustusta kimppaomistajuuteen. Mielestäni myös tässä on lähivuosina tultu paljon eteenpäin varsinkin Hevosen omistamisen kehittämishankkeen myötä. Raviradoillakin on alettu pienin askelin huomioida kimppaporukoita. Fintoton roolia kimppaomistajuuden tukemisessa voisi tulevaisuudessa pohtia. Myös ammattivalmentajien hyödyntäminen, esimerkiksi kontaktit ja tietämys kimpoille sopivista hevosista nousi Majurin opinnäytetyössä esille. Valmentajien aktiivisempi toimiminen kimppaomistajuuden puolesta olisi nykyäänkin toivottua.

Kimppaomistamisessa esiintyviä ongelmia oli Majurin kyselytulosten mukaan epärehellisyys hevosen myynnissä ja tiedotuksessa. Mainittiin, että hevosen hinta on helposti korkeampi kimpalle myytäessä kuin jos myydään yksityiselle omistajalle. Vastanneet kaipasivat rehellistä hinnoittelua ja totuudenmukaista markkinointia, jossa hevosen tasosta ja odotusarvosta kerrotaan rehellisesti. Totuus on kuitenkin, että kimpat voivat maksaa parempaa hintaa hevosesta kuin yksityiset omistajat. Kun kimppaomistaminen yleistyy, on mielestäni osittain vain hyvä, että hevosten arvokin samalla nousee. Tällöin kasvatustoiminnastakin voitaisiin saada taloudellisesti kannattavampaa. Rehellisyys on kuitenkin tärkeä asia, jos ja kun hevosesta halutaan kimppojen kohdalla parempi hinta, olisi kasvattajien kerrottava siitä rehellisesti. Hevosen myyntiinkin voisi luoda lisää pelisääntöjä.

9 JOHTOPÄÄTÖKSET

Hevosenomistaminen on tämän päivän Suomessa niin kallista, ettei tavallisella palkansaajalla ole enää mahdollisuutta ostaa ja ylläpitää ravihevosta, mikäli valmennuksen hoitaa ammattivalmentaja. Hevosenomistamisen ja etenkin raviurheilun tulevaisuus onkin kimppaomistamisessa, mikä näyttelee jo huomattavaa osaa omistussuhteissa. Eri hevosalan organisaatiot, kuten Hippos ry ja Hippolis, ovat ansiokkaasti lähteneet kehittämään kimppaomistamista luotsaamalla kimppoja ja välittämällä tietoa asiasta. Raviratojen innostuessa mukaan kimppaomistamisen tukemiseen, esimerkiksi Raviliigan myötä, luodaan mielestäni erittäin hyvä pohja kimppaomistamiselle tulevaisuudessa. Yhteisöllisyys on mielestäni kimppatallitoiminnan voimavara, jota voidaan entisestään parantaa.

Mielestäni Tuhannen Tallin toiminnan kyselyselvitys todistaa hyvin sen, että tuhannen, miksei jopa tuhansien, osakkaan kimppa voi toimia ja tuottaa elämyksiä. Avainasiaksi voidaan todeta aktiivinen ja jokaisen kimppalaisen tavoitettava tiedotus, sekä selvät pelisäännöt, jolloin jokainen osakas tietää mihin on ryhtynyt ja mitä tulevalta voi odottaa. Hyvin toimivat kimpat nostavat myös hevosurheilun imagoa.

Suuria kimppoja, joihin olisi helppo aloittelijoidenkin lähteä mukaan, kävattiin vuonna 2010. Kimpanvetäjän roolia pidettiin myös silloin tärkeänä ja Tiina Majurin toteuttaman kyselyn perusteella tarvittiin enemmän ammattitaitoisia kimpanvetäjiä. Kimpan vetäjien kouluttaminen ja tukeminen nousi hänen tuloksissaan esille. Näissä asioissa on vuoden 2010 jälkeen tultu selvästi eteenpäin. Kimpanvetäjille on järjestetty koulutuksia hevosenomistaja-hankkeen myötä ja suuria kimppoja on syntynyt.

Suurelle osalle Tuhannen tallin osakkaille lähetettyyn kyselyyn vastanneista hevosala oli entuudestaan tuttu, esimerkiksi nuoruudesta ja raviurheilua tai sen seuraamista oli harrastettu. Voidaan päätellä, että kimppaan liittyminen on ollut hyvä ponnahdus päästä nauttimaan omasta hevosesta ja syventämään harrastusta, tai palata lajiin uudelleen pidemmänkin tauon jälkeen. Kymmenesosalla kyselyyn vastanneista ei ollut kokemusta hevosalta entuudestaan, mikä on mielestäni hyvä ja huomiota herättävä luke. Saamieni tulosten perusteella voidaankin todeta, että Tuhannen Tal-

li on ollut tällainen kaivattu suuri kimppa, johon on ollut helppo lähteä mukaan kenen tahansa. Tulokset osoittavat myös, että kimpan kautta tulleet uudet hevosenomistajat jäävät lajin pariin pidemmäksikin aikaa.

Kimppalaisille suunnatun kyselyn vastausten, sekä kimpanvetäjän ja valmentajien haastatteluiden perusteella voidaan päätellä, että kimpan kohdalle osui tavallista parempi hevonen. Kuten Ilkka Nisulakin sähköpostissaan 4.2.2014 minulle arveli, jos hevonen olisi ollut normaalin menestymätön tapaus, kyselyn vastaukset olisivat olleet toisenlaisia, eikä intohimoa puuttua ohjastajavalintoihin tai valmentajan ratkaisuihin olisi todennäköisesti ilmennyt. Syy siihen, että kimppalaiset olisivat halunneet kimpan jatkuvan pidempään, oli varmasti ainakin osittain se, että ”Sulo” oli niin poikkeuksellisen hyvä kilpahevonen.

Olen tyytyväinen Tuhannen Tallin osakkaille suunnattuun kyselyyn ja siitä saamiini tuloksiin. Mitään odottamatonta kyselytuloksissa ei kuitenkaan ilmennyt. Erityisen tyytyväinen olen siihen, että kimppalaiset osoittivat odottamaani enemmän kiinnostusta kimppatallitoiminnan kehittämiseen ja tulevaisuuteen Suomessa. Kyselyyn vastanneet kirjoittivat paljon omia mielipiteitään ja ajatuksiaan, joiden pohjalta nousi esille hyviä kehittämisideoita tulevaisuuden kimppatalleja ajatellen.

LÄHTEET

Exendo – sisältömarkkinoinnin ja yhteisöllisen median digitoimisto. n.d. Miksi verkko on viestinnän lähtötaso? Viitattu 9.1.2014.

<http://www.exendo.fi/exendo/yhteisollinen-media>

Haapamatti, K. n.d. Hippos. Artikkelipankki. Callela Longshot - kun hevosella on tuhat omistajaa. n.d. Viitattu 22.1.2014.

<http://www.hippos.fi/index.phtml?s=1378>

Hautamäki, A. 2006. Esipuhe. Teoksessa Mokka, R. & Neuvonen, A. Sitran raportteja 69. Yksilön ääni. Hyvinvointivaltio yhteisöjen ajalla. Helsinki: Edita Prima Oy. Viitattu 22.1.2014.

<http://www.sitra.fi/julkaisut/raportti69.pdf>

Heinonen, J. & Laitinen, A. 2012a. Kimppatallin sopimukset. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 65 – 67.

Heinonen, J. & Laitinen, A. 2012b. Kimppojen yleisimmät ongelmatilanteet, Osakkaan erottaminen maksamattomien maksujen takia. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 88.

Hevosenomistamisen Kehittämishanke / Hippolis. 2012. Hevosenomistajanhanke. Viitattu 14.4.2014.

<http://www.hevosenomistaja.fi/5>

Keinänen, I. 2012a. Ravihevosen omistamisen vaihtoehtoja. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 18 – 21.

Keinänen, I. 2012b. Ravihevosen pitämisen vaihtoehtoja. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 21 – 24.

Keinänen, I & Nisula, I. 2012. Kimppatallin taloudesta tiedottaminen. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja

omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 76.

Kimppavarsasopimus. 2011. Oulun hevoskimpan säännöt. 5.5.2011. Viitattu 14.4.2014.

www.oulunravit.fi/callelalongshot/wp-content/uploads/longshot.pdf

Korhonen, J. 2013. Vermo-tiimi. Raviliigan ensimmäinen syksy. 6.12.2013. Viitattu 22.1.2014.

<http://raviliiga.fi/blogi.html>

Laitinen, A. 2012a. Avainasiakas vai välttämätön paha? Hevosenomistajuuden kehittäminen osana raviratojen toimintaa. Suomen Hevosenomistajien Keskusliiton jäsenlehti 1/2012. Viitattu 20.1.2014.

http://www.hippolis.fi/UserFiles/hippolis/File/PDF-esitteet/Avainasiakas_raviradat.pdf

Laitinen, A. 2012b. Vastuullinen kimppaomistaminen. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 60 – 61.

Laitinen, A. 2012c. Kimppatallien laatumerkkijärjestelmä. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 61.

Laitinen, A. 2012d. Iso urheiluratsukimppa – hyödyntämätön mahdollisuus. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 84 – 85.

Laitinen, A. & Mattila, E. 2012a. Erilaisia omistamisen ja hevosen pitämisen muotoja. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 11 – 12.

Laitinen A. & Mattila E (toim.) 2012b. Talli PuoliSata tekee raviurheilua tunnetuksi. Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalo-

usministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 70 – 71.

Laitinen, A. & Ylimys, N. 2012. Taloudenhoito ja kirjanpito. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 78 – 79.

Lehtola, P. 2012. Erilaisia hevosen omistamisen muotoja. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 35 – 38.

Louhelainen, S. 2010. Hevosyritys huippukuntoon (2010 – 2013). Hevosyrityksen johtaminen ja liiketoiminta. Opas 1 / 4. HAMKin julkaisuja 16/2010. Hämeenlinna: Hämeen ammattikorkeakoulu, 47 -49. Viitattu 20.1.2014.

http://portal.hamk.fi/portal/page/portal/HAMKJulkisetDokumentit/Yleisopalvelut/Julkaisupalvelut/Kirjat/luonto_ja_maaseutu/Hevosyrityksen_liiketoiminta_ja_johtaminen_2010.pdf

Louhelainen, S. 2012. Talli PuoliSata tekee raviurheilua tunnetuksi. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 70 – 71.

Majuri, T. 2010. Hevosten kimppaomistajuus. Nykytila ja kehittämistarpeet. Hämeen ammattikorkeakoulu. Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Mattila, E. 2014. Hippolis. Keskustelu 10.3.2014.

Mäkinen, T. n.d. Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto. Hevosen vuokraaminen. Viitattu 13.3.2014.

<http://www.hevoseni.fi/hevosen-vuokraaminen>

Nisula, I. 2011. Tuhannen Talli, Callela Longshot. Julkaisu: Delusion. Viitattu 13.3.2014.

<http://www.oulunravit.fi/callelalongshot/>

Nisula, I. 2012a. Jaetut elämykset. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E.(toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousmi-

nisteriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 62 – 63.

Nisula, I. 2012b. Kimpan perustaminen. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 63 – 65.

Nisula, I. 2012c. Mitä kimppa voi tehdä yhdessä? Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 71 – 72.

Nisula, I. 2012d. Kimpan viestintä. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 72 – 75.

Nisula, I. 2013. Tuhannen Talli, Callela Longshot. Korkein tarjottu hinta 21.12.2013. Julkaisu: Delusion. Viitattu 13.3.2014.
<http://www.oulunravit.fi/callelalongshot/>

Nisula, I. 11.10.2013. Re: VL: Callela Longshot. Vastaanottajat: Suvi Rajamäki, Suvi Louhelainen. [sähköpostiviesti] Viitattu 14.4.2014.

Nisula I. 29.12.2013. VS: VS: Tuhannen Talli – kysely. Vastaanottaja Suvi Rajamäki. [sähköpostiviesti] Viitattu 14.4.2014.

Nisula, I. 28.1.2014. VS: Tuhannen Talli – kysely. Vastaanottaja Suvi Rajamäki. [sähköpostiviesti] Viitattu 14.4.2014.

Nisula, I. 6.2.2014. VS: Tuhannen Talli – kysely. Vastaanottaja Suvi Rajamäki. [sähköpostiviesti] Viitattu 14.4.2014.

Nisula, I. 10.3.2014. VS: Tuhannen Talli – opinnäytetyön loppuseminaari. Vastaanottajat Suvi Rajamäki, Suvi Louhelainen & Terhi Thuneberg. [sähköpostiviesti] Viitattu 14.4.2014.

Nisula, I. 2014. Hevosurheilu 14.3.2014, sivu 3. Intohimo parasta markkinointia.

Olsson, D. 2013. Travnet 6.9.2013. Rikstravet tar paus under 2014. Viitattu 20.1.2014.
<http://www.travnet.se/blog/2013/09/06/rikstravet-tar-paus-2014/>

Riippi, J. & Ventelä, S. 2011. Palon suomenhevosratsujen kasvatus. Kimppaomistajuus keinona kysynnän lisäämiseksi. Seinäjoen ammattikorkeakoulu. Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Rättyä, J-P. 2012. Hevosurheilu 9.11.2012. Omistajuus kunniaan. Viitattu 21.3.2014.

<http://files.kotisivukone.com/hevosenomistaja.auttaa.fi/tiedostot/hevosurheilu.pdf>

Rättyä, J-P. 2013. Hevosurheilu 26.9.2013. Solvalla perustaa hevoskimpan. Viitattu 20.1.2014.

http://www.hevosurheilu.fi/Ravit/solvalla_perustaa_hevoskimpan_857923.html

Rättyä, J-P. 2014a. Hevosurheilu 2.1.2014, sivu 4. Jokimaa aloittaa voittajien illalliset.

Rättyä, J-P. 2014b. Hevosurheilu 26.2.2014 (päivitetty 28.2.2014). Raviliiga tulee taas – nyt entistä ehompana. Viitattu 13.3.2014.

http://www.hevosurheilu.fi/Ravit/raviliiga_tulee_tuas_nyt_entist%C3%A4_4_ehompana_926402.html

Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry. n.d. Ravihevosen yhteisomistus. Alkuperäinen artikkeli ravihevosen kimppaomistamisesta julkaistu Hevosenomistaja –lehdessä 5/2010. Viitattu 22.1.2014.

<http://www.shkl.net/omistaminen/yhteisomistussopimus/>

Suomen Hippos ry. 2013. Ravigaalassa 2013 palkitut. Viitattu 13.3.2014.

http://www.hippos.fi/raviurheilu/ravitahdet/ravigaala_-_vuoden_parhaat

Suomen Hippos ry. 2014. Uutisarkisto. Raviliiga – vaivaton tapa omistaa ravihevosta ja jännittää yhdessä. 20.6.2013. Viitattu 20.1.2014.

http://www.hippos.fi/hippos/muut/uutisarkisto/ajankohtaista_-_arkisto?870_m=5838

Teivon Ravikeskus. n.d. Ajankohtaista. Hevosenomistajille omat paikat Teivon ravintolakatsomoon. Viitattu 13.3.2014.

<http://www.teivonravit.fi/ajankohtaista/omistajakatsomo.html>

Tukia, A. 2013. Ilta-Sanomat. Ravit. Suloa ei saanut halvalla. 22.12.2013. Viitattu 22.1.2014.

<http://ravit.iltasanomat.fi/uutiset/uutinen/5462/page/1>

Vatanen, P. 2012. Kimppatallien hallinnointi – sähköinen palvelualusta. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 77 – 78.

Ylimys, N. 2012. Kimppaomistajuutta ohjaava lainsäädäntö. Teoksessa Laitinen A. & Mattila E. (toim.) Hippolis – hevosalan osaamiskeskus ry. Matkalla hevosen omistajaksi, opas hevosen hankinnasta ja omistamisesta. Elinkeinoja ja elämyksiä – Hevosenomistajuuden kehittämishanke (maa- ja metsätalousministeriö/ työ- ja elinkeinoministeriö, maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä), 86 – 77.

SAATEKIRJE

Hyvä kimppahevosenomistaja,
Olen hevostalouteen suuntautunut agrologiopiskelija Hämeen ammatti-
korkeakoulusta Mustialasta. Teen opinnäytetyötä kimppaomistajuudesta
yhteistyössä Suomen Hippos ry:n kanssa.

Opinnäytetyöni osana on kysely, jonka avulla arvioin Tuhannen Tallin
toimintaa tavoitteena kimppaomistamisen kehittäminen edelleen. Toivoi-
sin, että voisitte käyttää noin 10 minuuttia ajastanne vastaamalla alla ole-
vasta linkistä avautuvaan kyselyyn. Vastaukset käsitellään luottamukselli-
sesti, eikä yksittäisiä vastauksia yhdistetä vastaajaan. Jokainen vastaus on
tärkeä. Toivoisin, että vastaisitte kyselyyn 15.12.2013 mennessä.

Kiitän jo etukäteen!

Ystävällisin terveisin,
Suvi Rajamäki
suvi.rajamaki@student.hamk.fi

WEBROPOL-KYSELY

Callela Longshot- Tuhannen Talli

Kysely Tuhannen Tallin toiminnan arvioimiseksi

1. Sukupuoli

- Mies
- Nainen

2. Ikä

- 20 tai alle
- 21 - 30
- 31 - 40
- 41 - 50
- 51 - 60
- yli 60

3. Oletko aiemmin ollut mukana hevoskimpassa?

- Kyllä, yhdessä kimpassa
- Kyllä, useammassa kimpassa
- En ole ollut aiemmin mukana hevoskimpassa

4. Jos vastasit edelliseen kysymykseen kyllä, millaisissa kimpoissa olet ollut mukana?

Voit valita useita vastausvaihtoehtoja. Jos et ole ollut mukana hevoskimpassa ennen Tuhannen Tallia, älä vastaa tähän kysymykseen.

- Tuttavien välisessä kimpassa
- Alle 15 osakkaan kimpassa
- 15 - 50 osakkaan kimpassa
- 51 - 100 osakkaan kimpassa
- Yli 100 osakkaan kimpassa
- Ravihevoskimpassa
- Ratsuhevoskimpassa
- Siitoshevoskimpassa
- Lämminverihevoskimpassa

- Suomenhevoskimpassa
- Vuoden tai alle kestäneessä kimpassa
- 2 - 3 vuotta kestäneessä kimpassa
- 4 - 5 vuotta kestäneessä kimpassa
- Yli 5 vuotta kestäneessä kimpassa

5. Aiempi kokemuksesi hevososalalta?

Voit valita useamman vastausvaihtoehdon.

- Olen toiminut hevososalalla ammatikseni
- Olen harrastanut/ seurannut aktiivisesti raviurheilua
- Olen harrastanut ratsastusta
- Perheessäni on harrastettu ratsastusta/raveja
- Olen ollut hevosenomistaja
- Minulla ei ole aiempaa hevoskokemusta
- Jokin muu, mikä? _____

6. Mistä kuulit hevoskimppasta?

- Tuttavalta
- Raviradalta
- Radiosta
- Lehdestä
- Internetistä
- Muualta, mistä? _____

7. Miksi lähdit osakkaaksi hevoskimppaan?

Voit valita 1 - 3 vastausvaihtoehtoa.

- Kokeillakseni jotakin uutta
- Saadakseni uusia elämyksiä
- Halusin päästä mukaan raviurheilun maailmaan
- Hevonen oli kiinnostava
- Saadakseni uusia tuttavuuksia/ suhteita
- Tavoittelin menestystä/ voittoja
- Minut suostuteltiin mukaan
- Muu syy, mikä? _____

8. Oliko kimppaan mukaan lähteminen mielestäsi helppoa?

- Kyllä
- Osittain. Miksi vain osittain? _____
- Ei. Miksi ei? _____

9. Onko kimpassa mukana olo ollut mielestäsi helppoa?

- Kyllä
- Osittain. Miksi vain osittain? _____
- Ei. Miksi ei? _____

10. Millä tavoin olet seurannut kimppaa?

Voit valita useamman vastausvaihtoehdon.

- Facebook
- Hevosen kotisivut
- Valokuvagalleria
- Juoksuvideot
- Sähköposti
- Raveissa käyminen
- En ole seurannut kimppaa siksi, että: _____
- Muu, mikä? _____

11. Mikä tiedottamisen väline oli mielestäsi paras? Mitä muita tiedottamisen välineitä olisit toivonut käytettävän?

12. Vastasiko tiedotuksien sisältö odotuksiasi?

- Kyllä
- Osittain
- Ei

13. Mistä olisit kaivannut enemmän tietoa?

Voit valita useamman vastausvaihtoehdon

- Hevosen terveydentila

- Tulevaisuuden suunnitelmat
- Hevosen arki
- Menestyminen ja odotukset
- Kuvat ja videot
- Kimpan yhteistapaamiset
- En kaivannut mitään lisää
- Muu, mikä? _____

14. Oliko tiedotustiheys sopiva?

- Kyllä
- Ei. Kuinka usein olisit toivonut tietoja? _____

15. Oliko kimpan kesto, 2,5 vuotta, mielestäsi sopiva?

- Kyllä
- Ei, kimppa olisi voinut kestää kauemmin
- Ei, kimppa olisi voinut kestää lyhemmän ajan
- Kimpan kestolla ei ollut minulle merkitystä

16. Mikä kimppahevosen omistamisessa on ollut sinulle tärkeintä?

- Elämykset
- Kokeilunhalu
- Menestys
- Jännitys
- Sosiaaliset suhteet
- Muu, mikä? _____

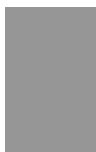
17. Saitko uusia tuttavuuksia kimpan ansiosta?

- Kyllä
- Ei

18. Toivoitko saavasi uusia tuttavuuksia kimpan myötä?

- Kyllä
- Ei
- En osaa sanoa

19. Täyttyivätkö odotuksesi kimpan suhteen?

- Kyllä
- Osittain
- Ei

20. Mihin et ollut tyytyväinen?

21. Arviosi kimpan onnistumisesta asteikolla 1 - 5

1 2 3 4 5

Kimppa ei onnistunut ○ ○ ○ ○ ○ Kimppa onnistui erinomaisesti

22. Aiotko tulevaisuudessa jatkaa hevosenomistajana?

- Suuressa kimpassa
- Pienessä kimpassa
- Vain tuttavien kesken
- Yksin
- Monenlaisissa kimpoissa
- En aio jatkaa hevosenomistajana
- En osaa sanoa

23. Aiotko tulevaisuudessa käydä raveissa?

- Kyllä, kaikenlaisissa ravitapahtumissa
- Vain suur tapahtumissa
- Vain kesäaikaan
- Vain omistamani hevosen kilpaillessa
- En aio käydä raveissa
- Muu, mikä? _____

24. Olisitko valmis sijoittamaan kimppahevoseen enemmän rahaa?

- Kyllä
- Ei
- En osaa sanoa

25. Aiotko seurata hevosta ja sen kilpailuja kimpan päättymisen jälkeenkin?

- Kyllä
- Ei
- En osaa sanoa

26. Vapaat kommenttisi tai parannusehdotuksesi kimppatallitoimintaan liittyen

27. Jos haluat osallistua arvontaan, jossa palkintona 2 kpl Suomen Hippoksen kausikortteja raveihin 2014, täytä tähän yhteystietosi (nimi, osoite ja puhelinnumero).

